СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2006 РОКУ ■ № 9 (3759)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Взаємодії гілок влади альтернатив немає

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 17 січня

У четвер, 19 січня, на засідання Верховної Ради буде запрошено Президента України та уряд для обговорення питання про взаємодію гілок влади. Такої домовленості, як повідомив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, було досягнуто на засіданні погоджувальної ради лідерів депутатських фракцій і груп. За словами В. Литвина, Президент України, з котрим учора впродовж дня відбувалися консультації, підтримав розгляд такого питання.

Інформуючи про результати погоджувальної ради, яка відбулася під час ранкового пленарного засідання, глава парламенту зазначив, що депутати домовилися про таке: по-перше, всім потрібно зупинитися, визнавши факт, який відбувся внаслідок прийняття рішення Верховною Радою, і відмовитися від коментарів, що не заспокоюють, а навпаки, збурюють українське суспільство. По-друге, продовжити працювати, в тому числі над тими законопроектами, які будуть запропоновані Президентом і урядом, зокрема й стосовно СОТ. Голова Верховної Ради звернувся до парламентських комітетів із пропозицією підготувати до якнайшвидшого розгляду вже опрацьовані законопроекти, а про ті, які ще мають бути внесені до Верховної Ради, оперативно дати висновки.

(Закінчення на 2-й стор.)

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Ціна розмов про газ

Учора глава МЗС РФ Сергій Лавров, говорячи про російсько-українську взаємодію в газовій сфері, нагадав, що раніше був єдиний контракт на постачання, обсяг, транзит і ціну газу. Зараз Росія та Україна підписуватимуть два контракти — на постачання газу в Україну і на транзит у Європу, зазначив він. «Тим самим європейський газовий транзит звільняється від погоджування того, за якою ціною поставлятиметься в Україну», — сказав Лавров.

Водночас у понеділок було зроблено сенсаційну заяву. Вартість транзиту російського газу через територію України на наступні 4 роки буде нижчою за 1,6 долара за 1 тис. кубометрів на 100 км, як це визначено підписаним 4 січня п'ятирічним контрактом між «Нафтогазом» і «Газпромом». **Як передає «Інтерфакс-Україна»,** про це заявив гендиректор ТОВ «Газекспорт» Олександр Медведєв. Він пояснив, що «Газпром» вніс передоплату за транзит у розмірі 1 млрд. доларів, і тому вартість транзиту становить 1,09 дол. за 1 тис. кубометрів на 100 км. У Посольстві України в Москві спростували цю інформацію, заявивши «Голосу України», що цифра в 1,6 дол. до літа не переглядатиметься.

Отже, в Україні і Росії тривають спекуляції на газову тему. Не дивина. Адже угода, підписана 4 січня між НАК «Нафтогаз України» і «Газпромом», — лише перший крок. Переговори тривають. То чому б не поговорити?

(Закінчення на 5-й стор.).

Майнова війна у Криму набирає обертів

Унаслідок громадського моніторингу використання навігаційних об'єктів Чорноморським флотом РФ на Чорному та Азовському морях було зафіксовано понад 40 порушень законів і угод між Росією та Україною. Про це на вчорашній прес-конференції заявили члени громадської організації «Студентське братство». За півроку вони знайшли цілу низку порушень. Це і незаконне захоплення об'єктів, що належать Україні, і незаконна оренда українських земель і приміщень без усіляких договорів оренди, множинні приклади суборенди, що триває, від якої росіяни нібито офіційно відмовилися з 1 січня. А також грубе втручання у внутрішні справи України.

(Закінчення на 5-й стор.).

Коли мовчання — не золото

Прокуратура Феодосії порушила кримінальну справу проти посадових осіб одного з птахівницьких підприємств у Криму. Вони, надаючи щоденну інформацію Управлінню ветеринарної медицини, приховали факт масової загибелі птиці, через що стало можливим поширення пташиного грипу на інші промислові птахівницькі господарства. Зокрема, пред'явлені обвинувачення в порушенні закону України «Про ветеринарну службу» і правил поведінки в разі виявлення високопатогенного грипу птиці. Крім того, у грудні минулого року, уже після виявлення захворювання птиці, ветеринарний лікар цього підприємства підписував ветеринарні свідоцтва про придатність продукції до реалізації в торгових установах міста, **передає «Інтерфакс—Україна».**

(Продовження читайте на 5-й стор.).

■ У НОМЕР

До Кременчука — за лічені години

Завтра від станції Кременчук Південної залізниці в перший рейс вирушить прискорений денний потяг Кременчук—Київ. **Як розповіли «Голосу України» в прес-службі Укрзалізниці,** в ньому сім комфортабельних вагонів. Чотири загальні, два купейні та вагон-ресторан. Перебуватиме в дорозі такий поїзд чотири години десять хвилин, що значно менше, ніж звичайний. До того ж тепер дістатися місця призначення можна в комфортніших умовах. А вартість проїзду майже вдвічі менша, ніж у маршрутному таксі.

Це вже четвертий потяг такого класу в Україні. Тим часом Південна залізниця отримає незабаром ще один рейковий автобус. Про це повідомив на прес-конференції в Харкові начальник територіально-галузевого об'єднання «Південна залізниця» Віктор Остапчук. А до Дня незалежності тут мають пустити 5—7 таких автобусів.

Курсують фальшивки...

Три фальшиві 50-гривневі купюри встиг реалізувати мешканець одного з районів Тернопільщини. Він сподівався, що у святковій метушні продавці не дуже приглядатимуться до грошей. Спочатку так і було. У сільському магазині підробка пройшла. І на ринку вдалося купити продукти. Але один з продавців усе ж зумів відрізнити фальшивку п'ятдесятку від справжньої і викликав міліцію. Щоправда, підробку виявити було не так просто. Адже на ній були навіть імітовані водяні знаки. А реалізував їх той, хто лише у листопаді звільнився з місць ув'язнення. Це перший виявлений випадок збуту фальшивих грошей в області нинішнього року. Торік з цього приводу порушили 33 кримінальні справи, **повідомляє наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Розстріляли бізнесмена

В Івано-Франківську серед білого дня розстріляли бізнесмена Андрія Українчука. Про нещастя правоохоронцям повідомив місцевий житель, який помітив у салоні автомобіля «Лексус-300» пораненого чоловіка. Важко травмованого бізнесмена з вогнепальними пораненнями грудної клітки доправили до лікарні, де під час операції він помер. Кажуть, близько року тому на нього вже вчиняли напад — невідомий тоді вистрілив йому в ногу. Ведеться слідство. За допомогу у розкритті злочину призначено винагороду, **передає наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Народний депутат Анатолій ГІРШФЕЛЬД: «Віктору Ющенку треба ініціювати нормальний діалог з парламентом без нагнітання пристрастей і внести на розгляд Верховної Ради нові пропозиції з формування уряду»

КОРОТКО

■ **На українсько-молдавському кордоні продовжують працювати експерти моніторингової місії Єврокомісії.**

■ **Міністр оборони РФ Сергій Іванов каже, що Росія готова укласти з Україною окрему угоду щодо об'єктів Чорноморського флоту.**

■ **Прокуратура звинувачує керівництво ВАТ «Криворіжгаз» у розтраті майна та доведенні підприємства до банкрутства.**

■ ФОТОФАКТ

У селі Ділове Рахівського району Закарпатської області внаслідок пожежі у дерев'яному будинку загинула родина з трьох осіб. Імовірною причиною загибелі людей, на думку рятувальників, є отруєння чадним газом.

Фото ЦП ГУ МНС України в Закарпатській області.

Комітет з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку рекомендує Верховній Раді прийняти у другому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про телекомунікації»

Народний депутат Іван ПЛЮЩ: «Всеукраїнський референдум — не найкращий спосіб розв'язання таких важливих питань. Було б краще, щоб таке рішення ухвалив новий український парламент»

■ ВИБОРИ-2006

Запускається «політичний лохотрон»

На окремих територіальних виборчих дільницях Луганської області майбутні вибори можуть бути зірвані. Так вважає голова обласного відділення Комітету виборців України Олексій Свєтиков. І пояснює це так.

— До 23 грудня 2005 року діяв старий варіант закону про місцеві вибори, відповідно до якого територіальні виборчі комісії могли складатися з 8—25 осіб. З 23 грудня набрав чинності новий закон, за яким кількість членів комісії скоротили до 8—15 чоловік. 22 грудня кілька міських рад Луганської області встигли провести сесії і призначити територіальні виборчі комісії. Наприклад, у Лисичанську зареєстровано 22 соби, в Ровеньках — 18, в Алчевську — 16. Голови рад цих міст відмовляються провести повторні сесії і обрати комісії за новим законом, посилаючися на пункт шостий перехідних положень закону. Відповідно до нього ТВК, сформована до набрання чинності новим документом, продовжує діяти до призначення наступної комісії.

Однак Олексій Свєтиков вважає, що в цих містах відбулося порушення законодавства. Крім того, під час формування територіальних виборчих комісій тут не проводилося жеребкування. Важелем впливу на місцеву владу, на його думку, може стати адміністративний позов до суду, що має право подати суб'єкт виборів. Поки що цього ніхто не зробив.

Народний депутат-луганчанин Валентин Дзонь також вважає, що під час формування ТВК у регіоні припускаються порушення законодавства. Зокрема, після проведення жеребкування під час затвердження обласної виборчої комісії до її складу увійшла, за словами Дзоня, «непристойна більшість керівників, що (ніби випадково) виявилися членами однієї популярної в Донбасі партії».

— Цим примітивним «політичним лохотроном» у країні знову запускається процес, коли виборець залишається в дурнях, а за його спиною результат виборів коректується до невпізнанності, — вважає Валентин Дзонь.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Прозоро і відкрито

Двадцять три політичні партії і блоки візьмуть участь у виборах до Хмельницької обласної ради. Вони боротимуться за дев'яносто мандатів — це дещо більше від теперішнього представництва. Саме таке рішення було прийняте на останній сесії облради. Там також було проведено жеребкування кандидатур до включення в обласну територіальну виборчу комісію. Хоча таким відомим партіям, як блоки Литвина, Тимошенко, «Наша Україна», не пощастило, і вони не будуть представлені в комісії, проте нарікань стосовно жеребкування не було — все проходило прозоро і відкрито.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ОФІЦІЙНО

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Української Консервативної партії.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду Української Консервативної партії:

Отримувач: виборчий фонд Української Консервативної партії.

Код отримувача: 33442191.

Банк отримувача: АКБ «ТАС-Комерцбанк» у м. Києві.

Код банку отримувача: 300164.

Рахунок отримувача: № 26416300447201.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Всеукраїнського об'єднання «Свобода».

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду Всеукраїнського об'єднання «Свобода»:

Отримувач: виборчий фонд Всеукраїнського об'єднання «Свобода».

Код отримувача: 00013215.

Банк отримувача: Київська міська філія АКБ «Укрсоцбанк» у м. Києві.

Код банку отримувача: 322012.

Рахунок отримувача: № 26416010675941.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Партії патріотичних сил України.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду Партії патріотичних сил України:

Отримувач: виборчий фонд Партії патріотичних сил України.

Код отримувача: 33401155.

Банк отримувача: АКБ «Київ» у м. Києві.

Код банку отримувача: 322498

Рахунок отримувача: № 26410001148401.

Взаємодії гілок влади альтернатив немає

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 17 січня

(Початок на 1-й стор.).

За словами В. Литвина, з боку депутатських фракцій і груп лунали пропозиції провести засідання у четвер у відкритому і закритому режимах. Глава парламенту запропонував депутатам визначитися з цього приводу перед початком пленарного засідання 19 січня. Як повідомив В. Литвин, за рішенням погоджувальної ради, Голова Верховної Ради звернеться до Служби безпеки та Генеральної прокуратури України з проханням проаналізувати заяви, які пролунали останнім часом з боку деяких політиків і посадових осіб, на предмет їх відповідності Конституції та законам України та поінформувати про це парламент у четвер.

Водночас, за словами В. Литвина, лідери депутатських фракцій і груп домовилися про практичне вирішення питання про сформування Конституційного Суду і приведення суддів КС до присяги. Голова Верховної Ради зауважив, що керівникам депутатських фракцій та груп запропоновано 14 кандидатур на посади суддів КС. Секретаріату Верховної Ради і профільному комітету з питань правової політики доручено підготувати документи на цих кандидатів, щоб народні обранці могли визначитися, або запропонувати свої кандидатури. Потім провести у сесійній залі представлення кандидатів на посади суддів КС, рейтингове голосування і вже тоді тих, хто набере найбільшу підтримку серед депутатів, внести до бюлетенів для таємного голосування. «Після того вже не буде жодних зачіпок і гачків, щоб не приводити до присяги суддів Конституційного Суду», — сказав Володимир Литвин.

А коли парламент перейшов до розгляду питань за порядком денним, доповідач одного із законопроектів — в. о. міністра внутрішніх справ Юрій Луценко заявив, що інформація, опублікована в газеті «Киевские ведомости» про те, що нібито планується захоплення Верховної Ради спецназом, є провокацією. Юрій Луценко також запевнив: жодних силових сценаріїв розв'язання політичної кризи у державі не розробляється.

А зранку Верховна Рада розглянула два законопроекти, спрямовані на посилення захисту дітей-сиріт і позбавлених батьківського піклування. Схвалені у першому читанні зміни до статті 241 Цивільного процесуального кодексу України вирішують низку питань, пов'язаних із опікою та піклуванням цієї категорії дітей. Зокрема, суд, ухвалюючи рішення про обмеження дієздатності фізичної особи, у тому числі права неповнолітнього самостійно розпоряджатися своїми доходами, чи визнання особи недієздатною, за поданням органу опіки та піклування має призначити такій дитині опікуна. А ухвалені у цілому (309 «за») зміни до статті 75 Цивільного кодексу України посилюють захист житлових та майнових прав дітей-сиріт і позбавлених батьківського піклування. Під час обговорення цього законопроекту всі народні депутати підтримували потребу розширити права обділених долею дітей і відповідальність піклувальників. Юрій Кармазін («Наша Україна») наголосив, що порушення майнових і житлових прав неповнолітніх останнім часом стали дуже поширені. Микола Садовий (СПУ) зазначив, що у державі вже з'явився такий бізнес: оформляють опікунство над дітьми, потім забирають їхнє житло та майно, і дитина залишається без майбутнього. А Микола Шершун (фракція Народної партії) зауважив, що ставлення суспільства до дітей-сиріт свідчить про силу держави. Тож захистити дітей від деяких нечистих на руку людей — обов'язок держави.

Головна мета внесених урядом на розгляд парламенту змін до Митного кодексу України — навести порядок на кордоні нашої держави з іншими країнами. Законопроектом передбачалося чітко розмежувати правопорушення, за які або стягують штраф, або проводять конфіскацію. Також пропонувалося збільшити мінімальний штраф за незаконне вивезення чи ввезення товарів на територію України зі 100 до 500 неоподаткованих доходів громадян. Однак під час обговорення деякі народні обранці зазначали, що необхідно чітко визначити повноваження митників у разі виявлення контрабанди, щоб не створити системи для зловживань. Зрештою, за підтримку законопроекту в першому читанні висловилися лише 134 депутати.

Натомість ухвалено одразу в першому читанні та у цілому зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення стосовно розповсюдження фільмів. За словами доповідача — в. о. міністра культури і туризму Ігоря Ліхового, цей закон має на меті захист вітчизняного кінопростору від неліцензійних фільмів, а отже, — і захист суспільної моралі.

Майже не викликав заперечень у депутатів і ухвалений у першому читанні законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів з державного регулювання виробництва та обігу тютюнових виробів. Цей законопроект, зокрема, забороняє використовувати на упаковках цигарок написи чи будь-які інші знаки, що можуть вводити в оману або створювати неправильне враження щодо тютюнових виробів, їх впливу на здоров'я. Пропонується забороняти писати на пачках цигарок, що вони «із низьким вмістом смол», «легкі», «суперлегкі» і т. ін.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради оголосив про вихід народного депутата Валерія Горбатова з фракції Народного союзу «Наша Україна».

Юліана ШЕВЧУК.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Є мільярд!

Уперше бюджет Одеси сягнув за позначку мільярд гривень. Слова начальника фінансового управління Одеської міської ради Світлани Бедреги, котра повідомила про це на сесії міської ради, депутати зустріли оплесками. Порівняно з торішнім бюджет-2006 «потовстішав» одразу на 200 мільйонів гривень.

4,5 мільйона гривень принесе бюджету збір за паркування автотранспорту, ще 10 мільйонів — збір за зовнішню рекламу, 170 мільйонів планово одержати від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення.

— Одеса, слава Богу, розсталася із сумною репутацією міста-донора, — розповіла Світлана Бедрега. — Міський бюджет 2006 року відзначається насамперед своєю збалансованістю.

У порівнянні з 2005 роком на 25 відсотків зросло фінансування освіти і на 24 — охорони здоров'я. На 19 відсотків збільшаться витрати на будівництво соціального житла. 270 мільйонів гривень у 2006 році в Одесі буде витрачено на розвиток магістральних мереж та інфраструктури Одеси. 61 мільйон заплановано виділити на ремонт шляхів, 3 — на ремонт мереж зовнішнього освітлення.

— Комфортні фінансові умови, у яких Одеса планує жити в нинішньому році, — розповів «Голосу України» перший заступник одеського міського голови Анатолій Ворохаєв, — звичайно, стали можливими тому, що місто енергійно і наполегливо шукає внутрішні резерви поповнення бюджету. Тільки від продажу землі торік надійшло 100 мільйонів гривень. А ще кілька земельних аукціонів буде проведено в першому кварталі року нинішнього.

Соціальна орієнтованість одеського бюджету передбачає фінансування 9 цільових програм для соціально незахищених верств населення.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

У центрі Києва відбулася акція, присвячена Дню солідарності з тими, хто бореться за волю і права людини в Білорусі.

■ У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ

Референдум коштуватиме кілька сотень мільйонів гривень

До Центральної виборчої комісії не надходили матеріали стосовно ініціативи Президента Віктора Ющенка про проведення референдуму з питання конституційної реформи. Про це повідомив голова ЦВК Ярослав Давидович. Він нагадав, що для початку потрібно зареєструвати ініціативні групи, котрі займатимуться збиранням не менш як трьох мільйонів підписів на підтримку референдуму.

До речі, на проведення референдуму в 2000 році було витрачено 30 млн. грн. А в 2006 році «потрібно буде, зважаючи на нинішні ціни, на порядок вище», сказав глава ЦВК і додав, що в 2000 році на його проведення в держбюджеті не було передбачено необхідних коштів. Однак після ухвалення відповідного рішення вони були знайдені.

А поки що, за словами Ярослава Давидовича, до ЦВК надходять матеріали з ініціювання всеукраїнського референдуму про вступ України в НАТО та ЄС, а також про скасування депутатської недоторканості.

Єдність України і проблема федералізму

Час від часу чую від своїх націонал-схвильованих опонентів докір у тому, що я, мовляв, не визнаю існування українського народу. Не знаю, чого більше у цьому звинуваченні, святої простоти і неосвіченості чи спекулятивного цинізму. Насправді, ніколи і ніде я такої нісенітниці не стверджував. Говорив раніше і вважаю нині, що у нас не сформувалася єдина українська нація. Причому мова йде не лише про політичну націю, а й, на превеликий жаль, етнічну.

Переконливим підтвердженням сказаного стали результати виборів Президента України, що відбулися у листопаді-грудні 2004 р. Вони засвідчили наявність істотних регіональних орієнтаційно-ціннісних відмінностей. Їх не можна пояснити лише походженням кандидатів у президенти чи виборчими технологіями їхніх політичних команд. Причини цього явища значно глибші. Вони в історії формування території України як певної адміністративно-територіальної структури. Як відомо, в нинішніх державних межах вона не є одвічним етно-територіальним утворенням. Це результат тривалого державно-адміністративного збирання земель, котре остаточно завершилося лише в 50-ті роки XX ст.

Етнокультурно Україна складається із двох частин: корінної слов'янської в межах лісостепової і південнополіської зон та колонізованої степової, котра до кінця XVIII ст. була заселена тюркомовними кочовими народами. Невеличким українським острівцем тут з кінця XV—початку XVI ст. була лише Запорозька січ. Освоєння цієї зони східними слов'янами відбувалося в умовах природної жорсткої протидії місцевого населення. Тільки наприкінці XVIII ст. Росія, подолавши спротив Кримського ханства і Туреччини, поширила свій суверенітет на ці землі. На цей час припадає і масове переселення сюди вихідців з корінних територій Російської імперії, причому не так українських, як російських. Адміністративно українськими ці південно-східні території стали лише після утворення Радянського Союзу. Ще пізніше, згідно з рішенням Верховної Ради СРСР 1954 р., до складу Української РСР увійшов і Крим.

Отже, історичні умови формування степової зони нинішньої України зумовили незвичайну поліетнічність її населення. Від кінця XVIII ст. переважаючим етносом тут були росіяни. Українці становили другу за чисельністю групу. Третю — кримські татари. Крім них, тут проживали ще греки, вірмени, німці, болгари, представники інших народів. Мовою міжетнічного спілкування була російська, і річ тут не так у русифікаторській політиці царської Росії чи Радянського Союзу, на чому сьогодні робиться основний наголос, як у тому, що росіяни справді становили у цьому регіоні найчисленнішу групу населення. Навіть за останнім переписом етнічними росіянами вважають себе 8,5 млн. чоловік, переважна більшість яких проживає на південному сході України і в Криму. Якщо ми вважаємо, що вони такі само громадяни суверенної України, як і етнічні українці, то і їхня рідна мова мусить мати відповідний юридичний статус. Її ні в якому разі не можна кваліфікувати як іноземну, що ми спостерігаємо нині в навчальних програмах середньої і вищої школи. Це невиправдано породжує конфліктну ситуацію всередині країни.

Однорíднішими в етнічному розумінні є лісостепова і поліські зони України, де на основі давньоруської етнокультурної спадщини сформувався український народ зі своїми мовою і культурою. На жаль, він не зберіг у процесі історичного розвитку своєї органічної єдності і фактично розділився на два народи: центрально- і східноукраїнський, що від часів Переяславської Ради 1654 р. перебував у складі Російської імперії, а потім і Радянського Союзу, і західноукраїнський, котрий упродовж усього цього часу входив до Польщі, Австро-Угорщини, Румунії, Словаччини. До Великої України її західні землі були приєднані лише в 1939—1945 рр.

Після здобуття державного суверенітету особливого поширення набула теза про якусь особливу українську ментальність. Насправді це імовірніше ще один міф, аніж об'єктивна реальність. Єдиної української ментальності немає у природі. Це справедливо навіть стосовно етнічних українців. Тоді як населення Центральної і Східної України перебуває в лоні традиційного православ'я і тяжіє до Росії й інших слов'янських країн візантійсько-православної цивілізаційної системи, населення Західної України —католицьке у своїй більшості — у сфері римо-католицького культурного впливу. Окрему групу становлять мешканці Південно-Східної України, які історично і культурно ближчі до росіян, аніж до західних українців. А ще ж маємо серед громадян України кримськотатарський народ, який цивілізаційно належить до мусульманської культурно-історичної спільноти.

Із сказаного цілком очевидною стає регіональна культурно-історична і духовна строкатість населення України. Образно кажучи, маємо фактично чотири різні України зі своїми власними історіями, релігійною належністю, традиціями. П'ятдесят років їх існування в сучасних адміністративно-територіальних і п'ятнадцять — в державних межах — терміни надто невеликі, щоб відбулася, якщо й не уніфікація українського життя різних регіонів, то хоч би максимальне його зближення.

Визнання цієї історичної даності могло би бути основою нашого порозуміння. Нам треба відмовитися від намагання монополізувати справжню українськість лише за одним із регіонів. Водночас необхідно, принаймні, змиритися з нашими різними історіями. Шлях зведення історичних чи соціальних рахунків не приведе до всеукраїнської злагоди. Адже, засуджуючи, скажімо, Переяславську Раду 1654 р. і оголошуючи визволення України від німецьких загарбників Радянською Армією окупацією, неможливо розраховувати на визнання тієї само Брестської унії 1596 р. чи національно-визвольних змагань у Західній Україні 1939—1955 рр. Цю не надто важку для осягнення істину належить зрозуміти всім нам, якщо ми справді прагнемо добра для України.

На жаль, у реальному житті такого розуміння ми не демонструємо зовсім. Багато говоримо про необхідність консолідації українського суспільства, але досягнення цієї мети керманичам нової України бачиться винятково на умовах реваншу: соціального, ідеологічного і навіть культурно-історичного. До того ж неодмінно з засудженням минулого, а то й з його прокляттям. І, звичайно ж, без огляду на те, що це минуле може бути комусь близьким, а прокляття образливими.

Досвід нашого суверенного буття не вселяє оптимізму, що в умовах унітаризму ми можемо знайти оптимальні форми співжиття різних регіонів. Фактично ми маємо справу з консервацією регіональної своєрідності і намаганням піднесення її до рівня загальноукраїнського ідеалу. Щоразу має місце владне домінування політичної еліти якогось одного регіону. З часами правління президента Л. Кучми асоціюється переважання у вищих коридорах влади вихідців із Дніпропетровщини. Претензії В. Януковича на президентський пост були кваліфіковані, як намагання донецького клану замінити собою дніпропетровський. Натомість прихід до влади команди В. Ющенка розцінюється як перемога національно-свідомого Заходу над національно-несвідомим Півднем і Сходом України. Причому в усіх випадках йдеться не лише про політичне, а й економічне та культурне домінування одного із регіонів. Після перемоги так званої помаранчевої революції цілком помітною стала тенденція всеукраїнізації західноукраїнських цінностей і нетерпимості до інших культурно-історичних традицій, насамперед спільних з російським і білоруським народами.

Яскравим прикладом цього є встановлення указом Президента В. Ющенка дня помаранчевої революції як загальноукраїнського свята. Це, безперечно, помилкове рішення. Загальноукраїнські свята мають об'єднувати українців, а не роз'єднувати їх. Нове свято, по суті, консервуватиме той розкол України, який стався в результаті цієї помаранчевої революції.

У цьому само ряду стоїть і реформування українського правопису, новації якого покликані замінити києво-полтавську основу української літературної мови на галицьку. Вони ще не отримали статусу мовного закону, а вже впроваджуються, як колись говорив Іван Нечуй-Левицький, нахрапом, без огляду на кількасотрічні закономірності формування української мови.

Зовсім неприйнятним, можна сказати, дестабілізуючим чинником українського життя є ставлення офіційної влади до російської мови як до іноземної. Насправді воно межує із її запереченням. Це несправедливо і навіть образливо для значної частини українських громадян, для яких російська мова є рідною. Продуктивнішою була б у цій делікатній сфері політика збереження за російською мовою її природного статусу другої мови, що склався історично.

Нічого іншого, ніж намагання подолати домінування західноукраїнського способу життя, орієнтованого винятково на західні зразки, такий стан речей спричинити не може. Мине час і гору візьме, скажімо, донецька політична еліта. Незадоволеними виявляться галичани, а може, й ті само дніпропетровці, котрі в новому циклі захочуть взяти свій реванш. Ось так і витрачатимемо сили не на будівництво нової України як європейської цивілізованої держави, а на досягнення кланово-регіональних преференцій. Неодмінним супутником цих змагань будуть підозри і звинувачення, що хтось живе за чужий рахунок або є кращим патріотом неньки України.

Щоб уникнути цього в майбутньому, Україні потрібно змінити форму державно-політичного і адміністративно-територіального устрою. Перейти від унітарної до федеративної форми держави. Колись, ще на зорі нашої суверенності, з такою ідеєю виступав В. Чорновіл, котрий запропонував створити Галицьку асамблею. Тоді від неї відсахнулися, але вистачило розуму не звинуватити її ініціаторів у сепаратизмі. Нині подібні пропозиції, які виходили від політичних лідерів південно-східного регіону, розцінені новою владою як прояви сепаратизму.

На представленні глави адміністрації Донецької області Президент В. Ющенко у своєму надто емоційному виступі заявив, що ця ідея належить «хворим людям», які «будуть відповідати перед судом за ту маячню, котру вони принесли в українське суспільство». За цією погрозою і справді відбулися арешти окремих політичних лідерів: їх викликали в прокуратуру дати пояснення щодо сепаратизму, а потім арештували начебто за економічні злочини.

Я не думаю, що В. Ющенко і його можновладні соратники (серед яких є й дипломовані юристи) не розуміють різниці між федералізмом і сепаратизмом. На мітингах у Донецьку, Луганську, Харкові і Сєверодонецьку про жодний сепаратизм не йшлося. Люди говорили про регіональну специфіку й намагалися хоч якось визначитися зі своїми економічними і політичними інтересами. Звинувачення в сепаратизмі, очевидно, має на меті подавити в зародку ідею федералізму, реалізація якої безперечно обмежить монарші повноваження президента і унеможливить клановий характер центральної влади.

Нічого крамольного в ідеї українського федералізму немає. Цивілізований Захід, до якого ми намагаємося увійти за будь-яку ціну, демонструє нам безперечні переваги такого державного устрою. Саме так облаштовані Великобританія, Німеччина, Австрія, Швейцарія, Бельгія, Канада, США (основний політичний наставник України) і ще багато інших країн. Зрештою і наш сусід Росія. Та й Україна — не цілком унітарна держава, як це записано в Конституції. Адже в її складі перебуває Автономна Республіка Крим, що жодним чином не загрожує державній і територіальній єдності України.

Переконаний, що ми зрештою перейдемо до федералізму. При цьому мусимо бути свідомі того, що адміністративно-територіальна структура України зазнає докорінних змін. Замість нинішніх 25 областей доцільно створити 10—11 земель згідно з історичним районуванням: Середня Наддніпрянщина, Сіверія, Слобожанщина, Волинь, Поділля, Галичина, Таврія, Донеччина, Новоросія, Запорожжя, Крим. Кожна із федеральних земель у такому разі була б значною територіальною, економічною і демографічною структурою держави, здатною до оптимальної організації внутрішнього життя. Землі мали б свої уряди і парламенти, на базі яких формувалися б федеральні законодавчі і виконавчі органи влади.

Очевидно, до класичного європейського федералізму Україна прийде не завтра. Але відносна віддаленість його впровадження не означає, що ми маємо цілком зосередитися на «розбудові» унітаризму і сахатися навіть думки про федеративну структуру держави. Досвід світової і нашої власної історії переконує, що унітаризм в умовах поліетнічності не має перспектив. Надмірна владно-адміністративна централізація, котра до того ж здійснювана на абсолютизації цінностей (культурно-історичних, етнонаціональних, конфесійних), характерних лише для одного з регіонів, рано чи пізно призводить до краху системи. Життєздатнішими виявляються ті форми державності, котрі не тільки не пригнічують регіональну своєрідність, а є її прямим продовженням.

Отже, альтернативою чотирьом Українам, про які йшлося вище, може бути єдина Україна, але не унітарна, а федеративна.

Петро ТОЛОЧКО,
народний депутат України,
доктор історичних наук, професор.

Два пам'ятники

Жителі Полтавщини Дмитро Андрійович Шаповал і Петро Васильович Гальченко надіслали листа, де висловили своє бачення подій голодомору 1933—1934 років минулого століття. Вони вважають, що тоді нищили, а тепер грабують народ.

«Мабуть, потрібно ставити два пам'ятники: жертвам голодомору і пограбованим Кравчуком, Кучмою, Ющенком...

Село вмирає. Більше половини пусток. Колгоспи розграбували. Стоять великі тваринницькі комплекси порожні, зарослі бур'янами, поля не засівають... Молодим людям немає роботи, вони доведені до злиднів...

Земельний пай у нашому господарстві виділено по 2,18 га. За нього нарахували 294 гривні. Це 1,5% від вартості земельного паю. До речі, на все ціни зростають, а один гектар землі оцінили в 8000 грн., і край. Щоб обробити і посіяти 1 га землі за правилами агротехніки, потрібно заплатити 855 грн.

1. Оранка — 280 грн.
2. Боронування — 25 грн.
3. Культивування — 55 грн.
4. Дискування — 95 грн.
5. Обмолот — 400 грн.

Разом — 855 грн.

У нашому селі працювала ощадкаса і касир на три села Шевченкове, Дружба, Фрунзівка. Знайшлися мудрі люди, ліквідували касу... А нам, немічним пенсіонерам, щоб отримати нещасні 50 гривень компенсаційних, потрібно їхати за 22 кілометри. Найняти транспорт за 30 гривень і невідомо, чи отримаєш належні гроші.

Нехай шановний Президент В. Ющенко виконає свої обіцянки, що дав на Майдані. Просимо нашого листа опублікувати в газеті «Голос України».

■ ФОТОФАКТ

Біля ЦВК Громадська ПОРА України («Малинова ПОРА») провела акцію «Нова влада — старий паркан», під час якої поставила запитання: «Чому, якщо влада стала чесною і вибори у нас тепер цілком відкриті, будівля ЦВК дотепер відгороджена від людей парканом?».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Народний депутат Володимир Зубанов пропонує створити у парламенті комісію з розслідування конфлікту довкола кримських маяків

Лідер Партії зелених Віталій КОНОНОВ заявляє про нечесні підходи ЦВК під час формування окружних виборчих комісій

■ У НОМЕР

Час новосіль

Полтавщина. Понад півтора мільйона гривень надали торік з державного бюджету для забезпечення житлом «чорнобильців». За ці кошти придбано квартири для 27 сімей, з них 11 — у Полтаві. Серед тих, хто в новому році обживає нову квартиру, й сім'я Надії Собакар, яка свого часу змушена була залишити домівку на Житомирщині. Відтоді понад 15 років родина «тимчасово» проживала у полтавських родичів.

Вл. інф.

Можемо залишитися без гарячої води

Севастополь уперше за багато років не відчуває дефіциту блакитного палива, незважаючи на загальноукраїнські газові проблеми. В оселях тепло. Але прийдешні водохресні морози можуть внести небажані корективи. За зниження зовнішньої температури до мінус 15 градусів місту знадобиться газу на півмільйона кубів більше. Якщо ліміти на газ на третю декаду січня не підвищать до 2,2 мільйона кубів, Севастополь залишиться без гарячої води.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Загиблих міліціонерів не забули

У Донецьку біля храму Іоанна-воїна відбулася зустріч депутата обласної ради, президента Донецької обласної асоціації пенсіонерів і ветеранів органів внутрішніх справ «Честь і достоїнство» Володимира Малишева **(на знімку автора в центрі)** із вдовами співробітників міліції, котрі загинули під час виконання службового обов'язку. «Ми не давали і ніколи не дамо сім'ї, позбавленій годувальника, залишитися наодинці зі своїм горем, — зазначив Володимир Малишев. — Ми будемо докладати всіх зусиль, щоб підтримувати такі родини не тільки морально, а й матеріально». Під час зустрічі Володимир Малишев вручив сім'ям грошову допомогу і новорічні подарунки. Матеріальну допомогу також було передано і голові Ради ветеранів УМВС України в Донецькій області Василю Матвєєву для потреб ветеранської організації.

Ліна КУЩ.

■ СПОРТ

Євротім—2005

Футбол. Офіційний сайт УЄФА опублікував результати інтернет-голосування вболівальників, які вибирали гравців, гідних увійти до найкращої команди 2005 року.

У голосуванні взяли участь понад півтора мільйона чоловік. Команда УЄФА має такий вигляд: **воротар** — Петер Чех («Челсі»); **оборонці** — Кафу, Паоло Мальдіні (обидва — «Мілан»), Карлос Пуйоль («Барселона»), Джон Террі («Челсі»); **півоборонці** — Стівен Джеррард, Луїс Гарсіа (обидва — «Ліверпуль»), Роналдіньйо («Барселона»), Павел Недвед («Ювентус»); **нападники** — Самуель Ето'О («Барселона»), Андрій Шевченко («Мілан»). **Тренер** — Жозе Моурінью («Челсі»).

Переможний вояж «Сокола»

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Перший етап. 42-й тур. 16 січня. «Керамін» (Мінськ) — «Брест». 3:2. «Вітебськ» — «Хімволокно» (Могилів). 1:2. «Юність» (Мінськ) — «Хімік-СКА» (Новополоцьк). 5:3. «Рига-2000» — «Гомель». 0:2. **«Металург» (Ліепая) — «Сокіл» (Київ). 1:2**. «Динамо» (Мінськ) — «Німан» (Гродно). 4:2.

Кияни успішно зіграли в Латвії, здобувши дві перемоги у двох поєдинках. Це дало змогу киянам продовжити лідирувати в турнірі.

«Сокіл» — 83 очки (і два матчі в запасі), **«Керамін», «Юність» — по 80**, «Хімволокно» — 72, «Динамо» — 71, «Рига-2000» — 67, «Гомель» — 64, «Німан» — 55, «Брест» — 53, «Металург» — 45, «Хімік-СКА» — 34, «Вітебськ» — 11.

В. Б.

■ ОГОЛОШЕННЯ

До відома громадськості

Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергохолдинг», розташоване за адресою: 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, кім. 414, тел./факс: (044) 248-75-09, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на право здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом, за місцем здійснення заявленої діяльності - територія України.

Давати треба вудочку, а не рибку

Так вважає соціальний міністр Іван Сахань, говорячи про державну політику в ліквідації бідності в Україні

Сьогодні більш як 28 відсотків населення нашої країни виживає за межею бідності. А це значить, що щомісячний бюджет цих людей менший за 325 грн.

Президент Української спілки промисловців і підприємців, голова Федерації роботодавців України Анатолій Кінах стверджує, що частка витрат українців на продовольчі товари в прожитковому мінімумі зросла з 50% до 57%. У цивілізованому світі рівень бідності визначається за показником, який свідчить, скільки коштів громадяни витрачають на продовольчі і житлово-комунальні потреби. Що вища планка, то серйозніша проблема бідності в країні.

В Україні, вважає в. о. міністра праці і соціальної політики Іван Сахань, дуже повільно скорочується рівень бідності. За його словами, спостерігається тенденція зменшення бідних у великих містах і зростання у сільській місцевості. Особливо серед родин з дітьми.

— Ми повинні акцентувати увагу саме на таких родинах. З другого боку, у таких сім'ях є дорослі члени працездатного віку, які є безробітними. І нам варто відповісти на запитання: а чи не стимулюємо ми в такий спосіб бідність? Уряд шукає формулу боротьби з бідністю. Я гадаю, у соціальному захисті важливо дати вудку, а не рибку. Створити умови для самореалізації, — каже пан Сахань.

Досвід показує, що ліквідувати бідність шляхом соціальних дотацій незаможним неефективно і фінансово невигідно. На думку директора Українського інституту соціальних досліджень Елли Лібанової, існуючі соціальні виплати і зрівнялівка тільки провокують бідність. Мовляв, ми з нею не боремося, а її закріплюємо.

Є ще одна проблема бідності — психологічна. Як показали дослідження, сьогодні діти з бідних родин позбавлені необхідної професійної підготовки, внаслідок чого є неконкурентоспроможними на вітчизняному ринку праці, вони не можуть знайти роботи, яка добре оплачувалася б. Ризик бідності родини зростає пропорційно до кількості дітлахів у ній.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На знімку: 78-річну Людмилу Семенівну інколи можна бачити в одному з підземних переходів Києва. «У дитинстві ходила до музичної школи. Хто ж знав, що колись цим зароблятиму копійки до пенсії...»

Багатий серед бідних

870 гривень — така була середня зарплата жителів Хмельницького наприкінці минулого року. По середньоукраїнського показника не дотягує майже три відсотки. Мешканці обласного центру живуть багатіше, отримуючи майже на третину більше, ніж середньостатистичний подолянин. Очевидно, що для решти хмельничан мрії про середній достаток залишаються поки що лише мріями.

Вл. інф.

Українські моряки у в'язниці, а МЗС радить шукати євро

■ СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

«Голос України» вже повідомляв про трьох українських моряків, одеситів, які з 10 серпня перебувають під арештом у грецькій в'язниці. Нагадаємо: 29 липня 2005 року на екіпаж яхти «Валерія», що складався з трьох громадян України, напали 95 нелегалів. Вони змусили моряків змінити курс і йти на Італію. Раніше яхта виконувала рейси між Єгиптом і Мальтою. Перевантажене людьми судно потрапило в шторм. До яхти, якій загрожувало нещастя, прибули грецькі берегові служби й відконвоювали «Валерію» на острів Крит. Там моряків тримають у камері, де, крім них, ще 127 чоловік.

Прохання про допомогу до МЗС, посольства України в Греції, до Уповноваженої з прав людини Ніни Карпачової залишились без відповіді. Матері 23-літнього електромеханіка Леоніда Паньківця в МЗС сказали, що її син порушив закон, тому їй слід зібрати 2 тисячі євро і найняти адвоката для його врятування. Пенсія Ніни Паньковець становить 343 гривні...

Єдиною організацією, яка робить спроби полегшити долю екіпажу, стала Об'єднана морська профспілка. Вона найняла адвоката, що став уживати заходів для визволення українських громадян з в'язниці. За грецькими законами наших моряків чекає суворий вирок.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Справа з абсурдами

Ми вже повідомляли, що один із досвідчених слідчих у розмові з оглядачем «Голосу України» досить скептично поставився до бездоганності переданої у суд справи про вбивство Георгія Гонгадзе і навіть висловив упевненість, що там вона «розлізеться по швах, наче зотліла матерія». Зокрема, він здивований таким фактом: в Апеляційному суді нині слухається і справа «перевертнів». Один з обвинувачених членів банди колишній кадровик «розвідки» МВС підполковник Лисенко відав справами тих, хто нині звинувачений у вбивстві журналіста, і, напевно, був поінформований у тонкощах делікатного доручення працівникам «наружки». Але, за даними мого співрозмовника, слідство чомусь не «зациклилося» на ланцюжкові, що зв'язує дві кримінальні справи. І справді цікаво, чи хтось ставив Лисенкові, який готував нагородні документи, «незручні» запитання на кшталт: чому по кілька разів і за що удостоювали нагород бойових «топтунів» генерала Пукача?

Скептичну оцінку набуткам слідства днями висловив і адвокат Лесі Гонгадзе Андрій Федур. Він переконаний: якщо справу призначено до слухання, то відбудеться й судове слідство. А це, прогнозує захисник, неодмінно закінчиться поверненням справи на додаткове розслідування. Річ не тільки в тому, що в ній не фігурують замовники й організатор злочину: є серйозні претензії до обвинувачення на його першому етапі.

Не задоволена ходом розслідування і судовим процесом над обвинуваченими у справі про вбивство її чоловіка і Мирослава Гонгадзе. «Це не процес. Це — абсурд, — поділилася вона враженнями від минулого засідання. — Я сиджу за метр від обвинувачених, на одній лаві з їхнім адвокатом. Психологічно це дуже важко».

Мирослава вважає, що обвинувачені у вбивстві Гії повинні бути покарані, але не тільки вони. Проте до справи в її «другому етапі» не допускають; як і раніше, «таємниці слідства» нездоланною перепоною закривають основне: що робиться для встановлення імен замовників. Причин гальмування розслідування дуже багато. Однією з них, за словами вдови Георгія, є необхідність технічної експертизи записів, зроблених Мельниченком. Але тут, здається, причина не тільки в технічних проблемах чи «ледачих» слідчих. Сам екс-майор держохорони поки що не передав до ГПУ жодних плівок із записами, пояснивши, що для цього йому потрібен... дозвіл від Мирослави та Лесі Гонгадзе.

Дуже цікава причина: він не звертався до них по «благословення», коли брався за свою «творчу діяльність», а тепер делікатно чекає на дозвіл! Мирослава вже заявила, що її згоди на оприлюднення записів не потрібно. Що сказала мама Георгія під час зустрічі з «цифровиком» (за нашими даними, на святвечір Микола Мельниченко разом зі своєю матір'ю гостював у мами Георгія), розповімо наступного разу.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Страшна знахідка на території дитсадка

■ ОБЕРЕЖНО: ПТАШИНИЙ ВІРУС

У Севастополі виявлено кілька диких птахів — жертв пташиного грипу. Перший тривожний сигнал про трьох мертвих ворон, знайдених біля села Верхньосадове на трасі Севастополь—Сімферополь, надійшов до Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Севастопольській держадміністрації. Експертиза зразків крові загиблих птахів, проведена в Республіканській державній лабораторії ветеринарної медицини АРК, підтвердила наявність вірусу пташиного грипу. Ветеринарна служба перевірила всі госпдвори населених пунктів Верхньосадовської сільської ради і найближчих сіл. На аналіз передано більше ста проб крові домашньої птиці. Вірус пташиного грипу тут не виявлено.

Як повідомив заступник начальника Севастопольського управління ветеринарної медицини Артур Дацишин, уже відомий результат аналізу крові ще двох диких птахів, знайдених мертвими уже в межах міста. І чайка, виявлена на території дитячого садка № 93, і сойка — на території морзаводу, загинули від пташиного грипу. Зрозуміло, які могли бути наслідки, якби дітлахам спало на думку погратися з дохлим птахом. Але тут дорослі виявили пильність, терміново зателефонували за номером «гарячої лінії».

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

P. S. У місті посилено контроль за реалізацією м'яса і птахопродукції з обов'язковим клінічним оглядом птиці. Однак покупці дедалі частіше обминають делікатес. За останні місяці ціни впали приблизно на 30—40 відсотків. Зараз кілограм курятини коштує 10 грн.

■ ТИМ ЧАСОМ

Нарощують крилату продукцію

На Хмельниччині успішно запрацювала Маківська птахофабрика, де вже передали на реалізацію більш як сто тонн м'яса. На підприємстві вважають, що ретельне дотримання усіх санітарно-гігієнічних норм убереже від епідемії пташиного грипу. Тому тут проводять реконструкцію і переобладнання двох додаткових цехів. Найближчим часом кількість вирощуваної птиці на підприємстві планують довести до шістдесяти тисяч голів.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія МАРІЄНКА (УНІАН).

Над розробкою вакцини проти пташиного грипу ретельно працюють і в Україні.

На знімку: молодший науковий співробітник референс-лабораторії Інституту експериментальної і клінічної ветеринарної медицини в Харкові Віталій Болотін проводить дослідження вірусу.

■ СВІТ КОРОТКО

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

На порядку денному — іранська проблема

Велика Британія, Франція і Німеччина запропонували скликати надзвичайне засідання ради керівників МАГАТЕ з іранської ядерної програми 2—3 лютого. Про це заявив МЗС Великобританії за підсумками зустрічі в Лондоні дипломатів з Росії, США, Китаю і країн Євросоюзу, на якій обговорювалася можливість передачі іранського ядерного досьє до Ради Безпеки ООН. Керівники МАГАТЕ мають прийняти рішення, чи передавати матеріали по Ірану в ООН.

США

Найстарішого ув'язненого стратили

Адвокати не змогли домогтися скасування страти Кларенса Рея Аллена, старої людини, що до того ж сліпа, глуха і прикута до інвалідного візка. 1980 року він, уже відбуваючи довічне ув'язнення за вбивство, наказав убити ще трьох осіб. Далі були новий суд і апеляції, що забрали 26 років.

ІНДІЯ

Знищено п'ятеро бойовиків

Унаслідок перестрілок в індійській провінції Кашмір урядові війська знищили п'ятьох повстанців. Крім того, як заявляє місцева влада, після збройного нападу повстанців на село за 75 км на південь від Сринагара загинув родич одного з індійських політиків. Сутичку між мусульманськими повстанцями й індійськими військовими вдалося припинити.

РОСІЯ

Сильні морози і перші жертви

Могутній антициклон і холодне арктичне повітря в багатьох регіонах Росії спричинили безліч НП. Вибухають котельні, не витримуючи навантаження, люди залишаються без тепла. Не обійшлося і без жертв. Дві людини померли, 12 госпіталізовано з діагнозом «переохолодження», ще шість дістали обмороження різного ступеня тяжкості. Тим часом, за прогнозами синоптиків, холод не збирається слабшати, і температура залишатиметься на 15—17 градусів нижче норми.

Майнова війна у Криму набирає обертів

(Початок на 1-й стор.).

Студенти направили заяву керівництву країни, в якій звертають увагу на те, що після повернення Ялтинського маяка у власність України, Росія посилила охорону всіх об'єктів гідрографічної служби Чорноморського флоту. А російським військовослужбовцям, які здійснюють охорону маяків у Криму, дано всі повноваження, передбачені Статутом гарнізонної і вартової служби. Це означає можливість відкривати вогонь на ураження. І це підтвердив учора міністр оборони РФ Сергій Іванов.

Сергій Іванов, по суті, звинуватив Київ у брехні. «Об'єкти гідронавігаційного забезпечення Чорноморського флоту Росії, частина якого базується на території України, в Автономній Республіці Крим, були пойменовані у спеціальному розділі під час підписання базової угоди 1997 року, — сказав С. Іванов. — В тому числі і Ялтинський маяк. Тому, коли українська сторона каже, що цей маяк узагалі ніде не фігурує, це неправда».

Перший заступник міністра закордонних справ України Володимир Огризко спростував заяву С. Іванова. «Потрібно просто читати документи, котрі підписані і регулюють наші двосторонні відносини... Нехай залишаються на совісті пана Іванова такі формулювання і такі висловлювання», — сказав В. Огризко журналістам у Києві. Він зазначив, що Україна дотримуватиметься всіх пунктів угоди з Росією. А Київ вимагатиме виконання угод і від російської сторони.

Водночас міністр оборони України Анатолій Гриценко закликав політиків, журналістів і представників громадських організацій не лякати громадян по обидва боки кордону: "Якщо у Криму почнуть, як ви кажете, стріляти військові, це стане вироком і Україні, і Росії, і Європі загалом. Я категорично відкидаю і заперечую такий варіант розвитку подій за командою з Києва або з Москви». Міністр також нагадав, що у квітні минулого року його російський колега Сергій Іванов завірив його, що українські фахівці «без проблем будуть допущені на об'єкти Чорноморського флоту» проводити інвентаризацію. При цьому він не прокоментував, чому наприкінці року Іванов перемінив милість на гнів і заявив, що Росія не допустить інвентаризації.

Що стосується орендної плати за використання Чорноморським флотом об'єктів у Криму, то Київ, як і раніше, не відкидає, що вона може бути підвищена.

Яна ОСАДЧА.

Вугілля є, але газ дешевше

Луганщина готується до різкого похолодання. Проаналізувавши якість подачі тепла на об'єкти житлово-комунального господарства області, керівники регіону зайвий раз переконалися, що майбутнє — за котельнями, які працюють на блакитному паливі, а не на вугіллі. Приміром, у Красному Лучі з 34 наявних тут котелень лише три працюють на газі, і до них немає жодних претензій з подачі тепла житловим масивам, чого не скажеш про інших. Котли, які працюють на вугіллі, на добу спалюють до 20 тонн палива, що навіть в умовах Донбасу недешево.

Цілком логічно, що область орієнтується сьогодні на газове опалення, продовжуючи виконувати програму газифікації шахтарських міст. От тільки гроші під цю програму в 2006 році уряд виділив набагато менше, ніж торік.

Алла АНТІПОВА.

Ціна розмов про газ

(Початок на 1-й стор.).

Політичні сили, під'юджувані олігархічними угрупованнями, що стоять за ними, намагаються вплинути на ситуацію у своїх корисливих цілях. Тому і запускається інформація про нібито підвищення ціни на газ з боку Туркменистану, даються ефектні експертні оцінки угоди від 4 січня. Причому роблять це люди, які не є об'єктивними у своїх оцінках, оскільки діють в інтересах тих чи інших комерційних структур. При цьому і прихильники домовленостей з Москвою з питань газу, і їхні супротивники, неначе фіговим листком, прикриваються словами про захист національних інтересів українського народу.

Вчора було розповсюджено заяву Всеукраїнського об'єднання роботодавців гірничо-металургійної промисловості до українського народу. У ній з аргументами, скоріше зрозумілими фахівцям, а не обивателям, доводиться, що ціна в 95 доларів за 1 тис. кубометрів газу веде до занепаду галузі, для якої газ продаватиметься щонайменше за 150 доларів, а в другому півріччі — за 270. Далі, нібито пояснивши народу, що і як, промисловці звертаються до влади з вимогою відмовитися від угоди з Росією і ввести пільги для суб'єктів, які зобов'язуються на 30—35 відсотків знизити свою енергоємність. Однак автори заяви, крім як «продовжити переговорний процес з Російської Федерацією без посередників», не дають жодних цінних порад, як бути далі, як дозимувати цього року.

У такому само дусі звертаються до Президента країни деякі металургійні підприємства. При цьому вони висувають вимогу призупинити переговори. Делегувати нову групу переговорників. Безперечно, у цих заявах може бути раціональне зерно. Неспеціалістам важко судити. І як тут не прийняти ймовірне за дійсне?! Чи не розумніше взагалі зачекати зі своїми висновками до закінчення переговорного процесу?

Яна СТАДІЛЬНА.

Клони з торби

■ ТЕМА

Міністр юстиції Сергій Головатий днями в ефірі одного з телеканалів відкрив деякі секрети політики провладних партій: що більше конфліктів у суспільстві, то краще. Але перший був усе-таки Президент, звинувативши Верховну Раду в наявності в ній п'ятої колони. Запитала тих, хто потрапив під руку: що це означає? Ніхто до пуття не знав, але що це погано — то вже напевне. Мої візаві вважали, що це люди, котрі шкодять власній країні...

Енциклопедія тлумачить це словосполучення так: «Ворожа агентура, призначена шляхом підривних дій зсередини сприяти силам реакції і контрреволюції. Під час Другої світової так називали фашистів та агентуру в різних країнах».

Глава держави інкримінує такий гріх своїм навіть не опонентам, а політикам, котрі думають не так, як він. Тож «команда» відверто почала шукати внутрішніх ворогів? Утім, це виправдано: досі провладні партії не запропонували конкретних програм, виїжджаючи на різноманітних конфліктах, що розгоряються здебільшого на порожньому місці.

Чи не нагадує нинішня ситуація відому казку «Двоє з торби», котрі однакові з лиця? Суспільства західних демократій виявилися передбачливіші за вчених і наполягли на забороні клонування людини. Але ніхто не протестує проти політичного клонування, полігоном якого стала Україна, де влада клонує саму себе. Для початку вона водночас замінила 18 тисяч професійних управлінців, бо ті думали «не так». Нині сили, приміром, кинуто на судову систему. З тим, щоб вона була настільки незалежною, наскільки це потрібно владі. Ніхто не питає в суддів, якою вона має бути, головне — щоб думали так само, як Президент. Міністр юстиції, щоправда, пояснив: судова система повинна розвиватися за західною моделлю, де в основі управління — парламентаризм. Але в нашому парламенті, з'ясовується, існує п'ята колона. Тому провладні партії прагнуть, як мінімум, створити там просту більшість, як максимум — «помаранчеву конституційну». І все це буде оголошено демократією.

Наша нова влада змінила стратегію. Раніше вона виступала єдиною командою, а нині поділилася на блоки. Одні учасники помаранчевої революції дистанціювалися начебто з ідейних міркувань. Другі захотіли зберегти власну самостійність. Треті стали антикорупціонерами, четверті — вміло розсварилися з колишнім міністром юстиції на ґрунті їхньої нереєстрації. В основі залишилася лише «Наша Україна». Нині маємо кілька партій-клонів, які, за законами виборчої боротьби, розштовхують одне одного ліктями, але йдуть «паралельними курсами» до однієї мети. Досі вони були разом з владою, а нині стали опозицією до самих себе, вдаючи, ніби й не народжені одним хазяїном і не з однієї торби. В старих демократіях, де становлення партій триває десятиліттями, це неможливо: якщо після формування коаліції бодай одна з політичних сил виходить з неї, це закінчується розпадом її і втратою влади.

У цьому разі провладні партії чомусь не посилаються на західну модель. А як посилатись, коли партії-клони нічим не відрізняються одна від одної й не мають економічної перспективи? Приміром, провладна, де першим у списку — прем'єр Юрій Єхануров. Чи не найголовніший показник діяльності — плановане урядом зростання ВВП на 8% — за оцінками міжнародних експертів, не дотягує й до 5%, а нині цей прогноз опустився до фонового рівня 1—2%, що зберігається практично на рівні статистичної похибки...

Тим часом у царині розгортання конфліктів влада — неперевершений мастак. Справжню політичну опозицію, котра намагається врівноважити ситуацію, вона, приховуючи суть проблем, звинувачує в підривних діях проти власної держави. Саме влада стала своєрідним трансформатором, що постійно підвищує напругу в суспільстві. В результаті пересічний громадянин замислюється не над тим, які програми пропонують партії, а лише як їх розборонити. Але технологія, коли партії йдуть до влади на хвилях конфліктів, давно вже списані в архів у країнах демократії і вважаються забороненим прийомом. У нас, виходить, все ще лише розпочинається?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Прокуратура Дніпропетровщини розслідує справу про незаконне створення підприємства з видобутку газу

Ольга СУМСЬКА ініціюватиме проведення в Києві кінофестивалю європейського рівня

Закордонне українство: витоки і сьогодення

1. Хто був першим?

...Фрагменти із світової багатовікової історії українців у зарубіжжі.

У зарубіжних українських енциклопедіях та історичних томах з гордістю згадується ім'я Юрія Дрогобича —Котермака, який у 1483 році у Римі видав фундаментальну працю з астрономії — «Прогноз на поточний рік». Це була перша книжка українського автора, надрукована за кордоном. Ю. Дрогобич очолював Болонський університет і викладав астрономію та медицину, став першим доктором медицини в Україні.

У Венесуелі, у портовому місті Маракайбо я бачив стареньку віллу «Україна», побудовану ще у 1830 році героєм визвольної боротьби венесуельського народу під командуванням Симона Болівара проти іспанських колонізаторів, киянином Михайлом Скибицьким. У цьому ж місті існував заснований ним готель «Україна» з правом екстериторіальності. За участь і виявлену мужність у бойових діях М. Скибицький був нагороджений орденом «Бюсто де Лібертадор». Наш земляк разом з іншими інженерами розробляв проект каналу між Тихим і Атлантичним океанами.

У старовинних містечках Руський Керестур і Куцура (Сербія і Чорногорія) зберігаються історичні згадки про прибуття в 1745 році одинадцяти українських (русинських) родин на постійне поселення.

У шведському місті Крістіанстад встановлено меморіальну дошку на будинку, де проживав у 1715 році гетьман Пилип Орлик. У Швеції мешкали українські козаки — учасники Північної війни (1700—1721 роки). У місті Лександ вони збудували козацьку церкву.

Мій давній знайомий, тодішній професор Торонтського університету (Канада) Пол Магочі свого часу запевняв мене в існуванні в науковому світі факту присутності українців якщо не на борту каравели пілігримів «Мейфлауер» у 1620 році, то на одному з трьох кораблів Джона Смітта, які ще раніше прибилися до американського берега. Разом із Сміттом був український лікар Лаврентій Богун.

Є чимало достовірних доказів і не менше легенд про найдавніші поселення людей українського роду в різних куточках планети. Серед сучасних лемків в Україні, Польщі і США побутує жарт, що у 1492 році Христофора Колумба на американському березі зустріли саме лемки — представники етнографічної групи українського народу.

Принаймні можна без сумніву стверджувати, що життя перших емігрантів з України збагатило всесвітню історію. А історія, за твердженням німецького письменника М. Сафіра, — це той роман, в який вірять всі.

На запитання, хто був серед перших з українських людей, які почали жити поза межами своєї Батьківщини ще до початку масової еміграції з України (остання чверть XIX століття), відповісти однозначно й коротко надто нелегко. Хоча дещо знаємо про подружні контакти київських і галицьких князів з правителями низки європейських країн. Ті акти започаткували так звану шлюбну еміграцію, яка триває й досі.

Відомо, що першими емігрантами — жителями українських земель були козаки, студенти, релігійні діячі, безземельні селяни, а ще раніше — раби, полонені. Тривалий час за кордоном проживали українські письменники, митці, науковці.

Наведемо окремі приклади з історії поселень українців-іммігрантів у деяких країнах.

Туреччина. На нинішній території цієї держави перші українці з'явилися не з власної волі. Це були бранці, яких кримські татари, а згодом й турки продавали на невільницьких ринках, звідки вони потрапляли у володіння Османської імперії на Близькому Сході та в Африці. З хлопчиків, захоплених в Україні, виховувалися яничари, які служили переважно у султанській гвардії. До Туреччини потрапляли й полонені запорізькі та реєстрові козаки. Поодинокі з них досягали високого суспільного становища. Наприклад, українець Яків Малик став великим візиром князівства Гуджарат у Західній Індії (XVIII століття).

Італія. З XIV по XVIII століття в університеті міста Падуя здобувало освіту близько 600 молодих людей з України. Серед них був і Станіслав Морозенко, згодом полковник, сподвижник Богдана Хмельницького. Студенти з України вчилися і в Грецькій колегії в Римі, де студіював також наприкінці XVII століття Феофан Прокопович, який з часом став відомим українським церковним і громадським діячем, письменником і вченим. Чимало юнаків залишилося після навчання працювати в Італії. В цій країні є згадка й про українських козаків. Пам'ятна табличка на церкві Святої Розалії біля Палермо засвідчує факт будівництва ними храму на честь втечі в 1622 році з турецької неволі. Кілька років потому українські козаки брали участь у воєнних діях на півночі Італії.

Казахстан. У Північно-Казахстанській області й досі проживають нащадки перших українських поселенців, які з'явилися на цій землі наприкінці XVIII століття після придушення гайдамацького руху, відомого під назвою «Коліївщина». Місцеві українці зберігають свою ідентичність, об'єднавшись в громадські організації.

Австрія. Серед популярних історичних місць Відня, які завжди відвідують численні туристи, — пам'ятник українському козакові у великому парку та вулиця імені національного героя країни Юрія Франца Кульчицького (родом з Львівщини) — учасника визволення українськими козаками столиці від турецької облоги у 1683 році. Пам'ять про нього увічнює і бронзовий барельєф. Ю. Кульчицького знають у місті як власника однієї з перших кав'ярень.

Наприкінці XVIII століття до Австрії почали масово прибувати українці, котрі служили в австрійській армії, тримали невеличкі підприємства, вчилися в університетах, займалися іншою діяльністю. Нині керівники місцевої української громади абсолютно переконані в тому, що їхня діаспора є найстарішою у світі.

Російська Федерація. Сьогодні частина громадян українського походження проживає на землях, які освоювали колись самі їхні предки, або спільно з росіянами. Це — Слобожанщина, Кубань, Ставропольський край, Поволжя, Сибір, Далекий Схід. У XIV — XVI століттях значна кількість українських селян поселилася на території нинішньої Курської та Воронезької областей, де відбудовували знищені татарами міста й оборонні укріплення. Учасники козацьких повстань проти польського панування у 1638 році становили половину населення на Дону. З другої половини XVII сторіччя в Росії зростає кількість українців, депортованих російським урядом з України. У наступному столітті відбувається інтенсивне заселення українським людом Нижнього Поволжя та Центрального землеробського району Росії. У 1792 році на Кубані створюється Земля Війська Чорноморського, куди переселено 20 тисяч запорізьких козаків, членів їхніх родин. Нащадки цих вимушених емігрантів становлять сьогодні основу Кубанського козацтва. Це лише деякі сторінки багатолітньої еміграції з України на російській землі, де після останнього перепису населення у 2002 році кількість українців офіційно зменшилась на 1,4 мільйона осіб.

Кажуть, що історія повторюється. І в цьому, мабуть, її найбільший недолік. Сьогодні еміграція громадян України до близьких і далеких країв триває. Від'їздять назавжди і тимчасово. Передбачення щодо можливого припинення цього невтішного, непривабливого для нашої країни процесу, що набрав масового характеру, наразі відсутні. А поки що наші мігранти, діаспорні громади посилюють економічну міць інших держав, демонструють генетично закладену в них українську працелюбність.

Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».

ЧОРНОМОРСЬКИЙ ФЛОТ —

У результаті переговорів сторони досягли таких результатів.

З оцінки вартості кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту сторони домовилися:

оцінку вартості кораблів, суден та плавзасобів проводити за методикою, викладеною в інструкції 1980 року № 19863;

як первісну вартість кораблів під час розрахунків використати вартість, зафіксовану в актах прийому кораблів від промисловості, збільшену на величину вартості поставки обладнання за лінією ВМФ;

Російська сторона до 15 жовтня 1996 року надасть українській стороні дані стосовно будівельної вартості всіх кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту за станом на 3 серпня 1992 року;

розрахунок залишкової вартості кораблів, суден та плавзасобів проводити в цінах січня 1991 року в рублях і відповідному доларовому еквіваленті за його фіксованим курсом;

зробити розрахунок вартості всіх кораблів, суден і плавзасобів Чорноморського флоту, що відійшли Росії та Україні, та зробити взаєморозрахунок;

кораблі, вилучені з бойового складу після 3 серпня 1992 року, оцінювати за вартістю виходу металобрухту на одну тонну водотоннажності, під час оцінки визначається ринкова вартість металобрухту, підтверджена практикою.

З визначення вартості об'єктів берегової інфраструктури та плати за використання цих об'єктів Чорноморським флотом Російської Федерації.

Під час переговорів сторони виробили погоджену методику визначення величини плати за використання об'єктів берегової інфраструктури. Мається на увазі, що перелік об'єктів, які використовуються, визначається за згодою сторін відповідно до Сочинської угоди.

Сторони погодилися з тим, що для роботи експертних груп з визначення вартості об'єктів берегової інфраструктури необхідно доручити командувачу Чорноморського флоту Російської Федерації та командувачу ВМС України спільно розглянути матеріали інвентаризації берегової інфраструктури Чорноморського флоту Російської Федерації станом на 3 серпня 1992 року та на 1996 рік. Матеріали інвентаризації надати главам делегацій з проблеми розподілу Чорноморського флоту до 15 жовтня 1996 року.

Робочим групам зробити розрахунки з визначення вартості об'єктів берегової інфраструктури Чорноморського флоту Російської Федерації, включаючи об'єкти навігаційно-гідрографічного та гідрометеорологічного забезпечення безпеки на Чорному морі.

Фото УНІАН (з архіву «Голосу України»).

З визначення розмірів плати за землю, внутрішні та територіальні води, що використовуються Чорноморським флотом Російської Федерації.

Російська сторона до 15 жовтня 1996 року:

передасть українській стороні зауваження та пропозиції за запропонованою методикою розрахунку щорічної плати за використання земель та методикою розрахунку плати за внутрішні та територіальні води, що використовуються Чорноморським флотом Російської Федерації;

розгляне представлений українською стороною реєстр земельних ділянок, на яких розміщені підрозділи Чорноморського флоту в Автономній Республіці Крим, місті Севастополі, та території, адміністративно підлеглій Севастопольській міській раді народних депутатів, для обліку під час визначення конкретних земельних ділянок, на яких будуть розміщені підрозділи Чорноморського флоту Російської Федерації.

На підставі зазначеного переліку земельних ділянок українська сторона в термін до 1 листопада 1996 року проведе розрахунки розмірів плати за використання землі, внутрішніх та територіальних вод Чорноморським флотом Російської Федерації, результати розрахунків передасть російській стороні для розгляду. Під час визначення плати за використання землі російська сторона вважає за необхідне виходити із принципу визначення її на основі чинного земельного законодавства України.

Сторони домовилися, що після підписання угоди між Російською Федерацією та Україною про параметри розподілу Чорноморського флоту російська сторона передасть українській стороні перелік земельних ділянок, на яких будуть розміщені військові формування Чорноморського флоту Російської Федерації.

З визначення екологічних збитків та платежів за використання повітряного простору та радіочастотного спектра.

Сторони обговорили методику розрахунку коштів за компенсацію екологічних збитків та ліквідацію наслідків базування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, представлену українською стороною, і погодилися з тим, що вона потребує уточнення деяких пунктів, а нормативні документи, на які в методиці робляться посилання, потребують вивчення російськими фахівцями для вироблення відповідної позиції.

Довідково. За матеріалами міжвідомчої комісії України з оцінки екологічних наслідків діяльності частин та об'єктів Чорноморського флоту колишнього СРСР, екологічні збитки у травні 1994 року становили 19660 тис. дол. США.

З питань заборгованості Чорноморського флоту та участі Російської Федерації в утриманні та розвитку соціально-економічної сфери міста Севастополя та інших населених пунктів — місць базування Чорноморського флоту Російської Федерації.

Російська сторона повідомила, що нею вживаються заходи щодо погашення в жовтні 1996 року заборгованості Чорноморського флоту комунальним службам міста Севастополя та за спожиту електроенергію.

Довідково. У вересні-жовтні 1996 року під керівництвом командувача ВМС України віце-адмірала В. Безкоровайного та командувача Чорноморського флоту Російської Федерації адмірала В. Кравченка було проведено інвентаризацію майна, техніки, озброєння, військових споруд та будівель, житлових будинків, інженерних мереж, складено інвентаризаційні та роздільні відомості. Відомості мали оціночну вартість станом на 1991 рік і були затверджені командувачами сторін.

2—3 жовтня 1996 року відбулися переговори на рівні експертів РФ та України з питання взаєморозрахунків, пов'язаних з розподілом Чорноморського флоту та перебуванням ЧФ РФ на території України. В результаті зустрічі досягнуто конкретних домовленостей щодо оцінки вартості кораблів, суден і плавзасобів ЧФ та вироблена узгоджена методика визначення розмірів плати за використання об'єктів берегової інфраструктури. Окрім цього, сторони обговорили питання визначення розмірів плати за землю, внутрішні та територіальні води, що вико-

(Закінчення. Початок у № 8 за 17 січня 2006 року).

Збудуєш дорогу — прийдеш до Храму

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України Петро Димінський належить до тих, чиє ім'я — постійно на вустах або ж на шпальтах газет. Не раз висловлювалися припущення, що він, мовляв, із-за куліс підкеровує Львівською областю: як скаже — так посадові особи й повертають вітрила. Він не спростовує подібних «бувальщин», які зазвичай виникають довкола імен справді впливових і авторитетних людей. Для нього головне — чесно дивитись у вічі виборцям. А в окрузі неможливо було б здобути їхню прихильність голослівними обіцянками.

Вузли турбот

Петро Димінський народився в багатодітній робітничій сім'ї в Кривому Розі. А працювати випало на шахтах Львівщини та НПК «Галичина». Тут він перейнявся духом і ментальністю Західної України. Навіть на вершечку кар'єри дистанція у взаєминах з простими людьми завше була короткою. Народний депутат представляє у Верховній Раді інтереси дуже специфічного регіону — Дрогобиччини. Тут і потужний промисловий вузол, і два курорти — Трускавець та Східниця, і гострі екологічні «болячки» Стебника і Борислава, і села зі статусом гірських, котрі залишаються обділеними. Чотири роки тому Петро Димінський як кандидат у народні депутати побував у кожному населеному пункті району. Слухав людей, а довірені особи записували їхні проблеми. Усю накреслену тоді програму сприяння регіону і його мешканцям виконано.

— Кілька років тому його вразила доля наче забутого Богом села Воля Якубова, — розповідає помічник народного депутата Богдан Петрушак. — Радянська влада десятиліттями робила все, щоб стерти це село з карти і пам'яті, тож цього населеного пункту могло б уже не бути. Причина такого ставлення проста — там народився один із провідників ОУН Андрій Мельник.

Друге дихання села розпочалося з відродження його інфраструктури. За дорученням народного депутата тут відремонтували церкву, школу, клуб, завершується будівництво дороги і вже нині нею їздить маршрутка з Дрогобича.

Отож під час днів «Голосу України» на Львівщині ми мали нагоду проїхати до села саме цією дорогою. У Галичині про занедбаний населений пункт кажуть: «село без сільради». У Волі Якубовій сільрада є, проте, за словами місцевих жителів, двері сільради частенько на замку.

Люди, розповідаючи про народного депутата, згадували, як він разом із кількома партнерами, щоб допомогти місцевим газдам, показати приклад господарювання, взяв в оренду 500 гектарів земельних паїв. Проте навіть успішний підприємець, що мав у своєму розпорядженні і пальне, і техніку, і кошти, зазнав збитків та на власному прикладі пересвідчився, що держава веде із селянином нечесні ігри.

Від подальшої оренди землі Петро Димінський відмовився, але в пам'яті закарбувався цей гіркий приклад як точка докладання політичних зусиль на перспективу. І все ж, як ми пересвідчилися, після цього до Волі Якубової таки повернувся дух оптимізму. Збудована дорога і відновлена інфраструктура посприяли тому, що сюди почали повертатися люди.

— До села Майдан, котре належить до рекреаційної зони Сколівських Бескидів, також будуватимемо дорогу, — продовжує соціальний екскурс Богдан Петрушак. — Про спільний проект домовилися із Криворізьким гірничо-видобувним комбінатом, котрий має в селі свою базу відпочинку.

Окрім того у регіоні народного депутата знають як безвідмовного доброчинця. Свою депутатську зарплатню і чималу гірничу пенсію він щомісяця перераховує у благочинний фонд «Галичина. Сприяння», що був створений за його ж ініціативою. Часом, буває, на прийом приходить 120—160 чоловік. У всіх свої проблеми, але тут жодному не відмовляють у допомозі. Одного разу поріг переступила бабця з двома малюками й каже: «Мої діти, наркомани, їх мені лишили». Петро Димінський одразу розпорядився: «З моєї зарплати щомісяця нараховувати кошти на утримання цих дітей».

— Майже всі, хто отримує повідомлення про відключення газу за борги, біжать до приймальні депутата. Кожну ситуацію ми докладно вивчаємо, — каже помічник народного депутата Євген Старовецький. — Згодом Петро Димінський переконує газові служби в тому, що «безнадійні» борги бідної людини варто списати.

Загалом, на Дрогобиччині від багатьох співрозмовників ми чули про те, що він не обмежується стандартними депутатськими запитами та зверненнями в різні інстанції. Дуже часто безпосередньо бере на себе проблеми громади або окремої людини, коли йдеться, до прикладу, про порятунок здоров'я і життя, лікування, фінансування складної і дорогої операції. Усі ветерани УПА, котрі проживають на території округу, отримують з фонду народного депутата матеріальну допомогу. Серед них і сестра Степана Бандери, яка мешкає в Стрию. Всі сиротинці, школи-інтернати, які є на території округу, також на контролі й під опікою.

До спорту і розвитку фізичної культури у Петра Димінського, колишнього футболіста, почесного президента футбольного клубу «Карпати», особливе ставлення. Він фінансує місцеві, зокрема сільські, футбольні команди, ДЮСШ.

Народний депутат не раз підставляв плече громаді Борислава, містові, яке повсякчас потерпає від екологічних проблем та дефіциту комунальних послуг. Лише 2004 року на подолання цих проблем за його сприяння виділено півтора мільйона гривень. Щоправда, ефективність використання цих коштів міською владою — під питанням. Його дійову підтримку відчуває колектив гірничо-хімічного підприємства «Полімінерал», хоча його проблеми — аж ніяк не місцеві. Їх можна вирішити лише на загальнодержавному рівні. У центрі уваги — медичні заклади. Минулими роками відремонтовано одне із відділень Центральної районної лікарні, пологовий будинок у Бориславі. За активної участі народного депутата проведено газифікацію трьох населених пунктів — Грушева, Медвежої, Дорошева, будується школа у селі Ясениця, де народилася мати Франка. Загалом усі об'єкти, які так чи інакше пов'язані з іменем Франка, 150-літній ювілей якого відзначатимемо наступного року, — це та ідейна домінанта, якій підпорядковано цілу низку депутатських програм. Зокрема, у селі Нагуєвичах, де згоріла дерев'яна церква, будують за його підтримки новий храм.

Інвестори крокують далі

Красень-готель мережі «Ріксос», що постав на місці корпусів колишнього санаторію «Прикарпаття» і велетенської недобудованої споруди, яка тривалий час простоювала, — одна з найбільших «турецьких» інвестицій в Україну. А все розпочалося зі «слова честі», коли чотири роки тому Петро Димінський зустрівся з колективом санаторію «Прикарпаття». На той час його корпуси були схожі на казарми, тож працівники під час зустрічі плакали і запитували, як їм бути. Бо ж інші санаторії розвиваються, а цей, відомчий, ледь дихає. От Петро Петрович і каже: «Я вам обіцяю, що спробую розв'язати цю проблему». І згодом почав шукати інвесторів. Запросив до Трускавця ділових партнерів і вони без зайвих формальностей домовилися про спільний проект та про інвестиції.

Довгобуд викупили, приватизували, вклали у сучасний комплекс 250 мільйонів гривень. Тепер — це цілком нова для Трускавецького курорту оздоровниця із винятково комфортними умовами проживання в п'ятизірковому готелі. Втілення проекту, «хрещеним батьком» котрого судилося стати Петрові Димінському, ще триває. Але вже створено 400 робочих місць, де працюють мешканці Дрогобича, Борислава, Трускавця і Стебника.

Коли починали втілювати проект, то спочатку планувалося знести не лише старі корпуси «Прикарпаття», а й велетенський довгобуд. Але згодом вирішили зупинитися на реконструкції. Будувати за новими технологіями силами місцевих будівельних фірм було складно. У зв'язку з цим довелося запросити турецьких будівельників: понад тисячу чоловік приїхали до Трускавця зі своїм обладнанням і збудували комплекс менш як за два роки. Нині серед 400 осіб персоналу «Ріксосу» лише 21 турецький працівник, а решта — свої, місцеві.

«Ріксос» — заклад унікальний навіть за європейськими мірками, адже це перший такий готель, який водночас надає високоякісні медичні послуги. Розрахований на 500 гостей, комплекс уже почав працювати із туристичними агенціями і тур-операторами України, Росії, Азербайджану, Казахстану. У планах інвесторів на майбутнє — спорудження другої черги комплексу на цій же території, із більшими та комфортабельнішими номерами. Передбачено також будівництво котеджів для сімейного відпочинку.

Директор медичного центру «Ріксосу» Арменазі Мехмед Фіраз протягом 13 років працював у напрямі фізіотерапії і глибоко переконаний: краще займатися профілактикою, ніж потому — лікуванням.

— Ми поєднали два напрями — курортний і поліклінічний, тому й назвали себе медичним центром, — каже він. — Висококваліфікованих фахівців добирали за конкурсом. Тут репрезентовано численні методи діагностичного спрямування і вже є перші позитивні результати. До того ж окремі види апаратури не мають аналогів в Україні і Європі.

Нас водили з кабінету в кабінет і не полишало відчуття, що перебуваємо в якійсь... стерильній космічній лабораторії. Справді, такої апаратури і загальної комфортності раніше бачити не доводилося. А ще тут є спелеокамера, призначена для лікування дихальних шляхів та очищення легенів...

У планах інвесторів на майбутнє — канатна дорога через гори, до Східниці. Та це вже наступна сторінка розвитку сучасної Дрогобиччини.

Оксана ТЕЛЕНЧІ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.

На знімку: Петро Димінський підтримує спорудження церкви в Нагуєвичах.

Фото Олександра БАРАНА.

хроніка угоди про взаємні розрахунки

ристовуються ЧФ РФ, екологічних збитків, плати за використання повітряного простору й радіочастотного спектра та участі Росії в утриманні та розвитку соціально-економічної сфери міста Севастополя та інших місць дислокації військових формувань ЧФ РФ.

При цьому сторони погодилися провести розрахунки вартості об'єктів берегової інфраструктури Чорноморського флоту, виходячи з їх балансової вартості станом на 31.12.1991 року в рублях з перерахунком у доларовий еквівалент за офіційним курсом на зазначену дату, з урахуванням вартості землі та водної акваторії. Розмір орендної плати визначатиметься, виходячи з чинних на 31.12.1991 року норм амортизаційних відрахувань на повне відновлення основних фондів та з урахуванням втрачених економічних можливостей.

29—30 жовтня 1996 року у **Севастополі** відбулися двосторонні переговори урядових делегацій України та РФ на чолі з Першим віце-прем'єр-міністром України В. Дурдинцем та віце-прем'єром уряду РФ В. Сєровим, під час яких було розглянуто хід реалізації домовленостей, досягнутих на попередніх етапах переговорів. Сторони підтвердили, що текст проекту угоди про статус та умови перебування ЧФ РФ на території України делегаціями узгоджений. Що стосується інших двох угод, то їх доопрацювання та погодження перенесено на наступний раунд переговорів.

3.11.1996 року в Москві під час зустрічі експертів з питань взаємозаліків, пов'язаних з розподілом Чорноморського флоту, сторони домовилися:

провести розрахунки вартості всіх кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту, які відійшли Україні та Російській Федерації, та провести взаємозалік;

кораблі, які були вилучені з бойового складу після 3.08.1992 року, оцінювати за вартістю металобрухту на одну тонну водотоннажності, під час оцінювання вартості визначається ринкова вартість металобрухту, що підтверджується практикою.

Крім того, на першого заступника міністра фінансів України М. Гончарука було покладено підготовку та підписання «Угоди щодо проведення взаємозаліку, методики і параметрів розрахунків між Російською Федерацією та Україною». Однак ця угода вже до всіх експертів, що брали участь у підготовці «базових угод», не надходила.

6.11.1996 року в місті Києві було продовжено обговорення окремих неузгоджених положень угоди про параметри розподілу ЧФ та консультації робочих груп з опрацювання угоди про взаєморозрахунки.

В лютому та березні 1997 року сторони обмінювалися варіантами проектів угод про взаєморозрахунки, та намагалися уточнити параметри взаємозаліків.

Довідково. Станом на березень 1997 року залишкова вартість кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту, що передається Росії, Україні та в порядку взаєморозрахунків Росії під час розподілу Чорноморського флоту колишнього СРСР (станом на 1997 рік), була визначена фахівцями ВМФ Російської Федерації і мала такі підсумкові розрахунки вартості:

*загальна вартість кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту — **1509.539 млн. дол. США**; вартість 50 відсотків кораблів, суден та плавзасобів Чорноморського флоту — **754.770 млн. дол. США**;*

*вартість кораблів, суден та плавзасобів, що передаються Чорноморському флоту Російської Федерації, — **954.800 млн. дол. США**;*

*вартість кораблів, суден та плавзасобів, що передаються ВМС України, — **258.358 млн. дол. США**;*

*вартість кораблів, суден та плавзасобів, що передаються Чорноморському флоту Російської Федерації в порядку взаєморозрахунків, — **269.381 млн. дол. США**;*

*грошова компенсація за кораблі, що передаються Чорноморському флоту Російської Федерації в порядку взаєморозрахунків та за перебільшення за вартістю російської частки Чорноморського флоту, — **496.412 млн. дол. США**.*

11.04.97 Кабінетом Міністрів України українським робочим групам з підготовки базових угод було поставлено завдання зустрітися з російськими групами та завершити роботу з їх узгодження.

28 травня 1997 року в місті Києві глави урядів України і Російської Федерації підписали **пакет базових угод** з Чорноморського флоту.

В угоді про взаємні розрахунки уряд України і уряд Російської Федерації домовилися про таке:

Стаття 1. **Російська Сторона компенсує Українській Стороні вартість отриманих від неї кораблів, суден і плавзасобів** згідно з додатком № 4 до Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року **в сумі 521,06 млн. доларів США і 50 відсотків вартості кораблів, суден і плавзасобів, виключених зі складу Чорноморського флоту** з 3 серпня 1992 року, згідно із зазначеним додатком в **сумі 5,449 млн. доларів США шляхом проведення** протягом 1998 року **взаємозаліків загальною сумою 526,509 млн. доларів США на погашення заборгованості України за державними кредитами,** наданими їй Російською Федерацією відповідно до міжурядових угод від 26 травня 1993 року та від 20 березня 1995 року, **яка підлягає погашенню до кінця 2007 року,** і визнаються Сторонами за станом на 28 травня 1997 року **в сумі 3074,0 млн. доларів США** з урахуванням відсотків за користування кредитами.

Стаття 2. Українська Сторона передає Російській Стороні в оренду земельні ділянки і розміщені на них об'єкти берегової інфраструктури, а також акваторію бухт в місті Севастополі і Феодосійському порту, зазначені відповідно в додатках № 2 і № 3 та картах № 1 і № 2 до Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту.

Російська Сторона використовує орендовані земельні ділянки, розміщені на них об'єкти берегової інфраструктури та акваторії бухт відповідно до чинного законодавства України.

Нарахування сум платежів за використання Чорноморським флотом Російської Федерації зазначених земельних ділянок і розміщених на них об'єктів берегової інфраструктури, акваторій бухт, радіочастотного ресурсу, відшкодування екологічної шкоди, пов'язаної з перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, здійснюється з дати підписання цієї Угоди, а розрахунки провадяться Російською Стороною, починаючи з 1998 року, шляхом щорічного зменшення рівними частками державного боргу України перед Російською Федерацією, зазначеного в статті 1 цієї Угоди, що залишається після вирахування компенсаційної вартості кораблів, суден і плавзасобів (526,509 млн. доларів США) відповідно до статті 1 цієї Угоди і компенсації за розщеплювані матеріали (200 млн. доларів США) відповідно до окремої Угоди.

Сума щорічного погашення частини державного боргу України, що випливає із цієї статті, становить 97,75 млн. доларів США...

Довідково. Державний борг України — 2247,491 млн. доларів США, для його погашення необхідно майже 23 роки.

Після погашення Україною державного боргу перед Російською Федерацією орендна плата здійснюється Російською Стороною прямими платежами.

Стаття 3. **Окремими угодами** між уповноваженими органами Сторін **визначається порядок:**

взаєморозрахунків за об'єкти, що спільно використовуються, а також **за аеронавігаційне обслуговування** при використанні Чорноморським флотом Російської Федерації повітряного простору над територією України і акваторією Чорного моря, де відповідальність за безпеку польотів і організацію повітряного руху покладено на Україну, і **використання об'єктів, засобів та інфраструктури навігаційно-гідрографічного** і гідрометеорологічного забезпечення мореплавства в Чорному і Азовському морях.

Методики розрахунків та додатки до Угоди відсутні.

Сергій БЛИЗНЮКОВ,
контр-адмірал.

Трудівники солодкої галузі спрацювали нехай не на тверду, але на «п'ятірку» 9 стор.

Івана БІСЮКА призначено головою Державного департаменту ветеринарної медицини

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Позбутися завжди встигнете

Під час розпаювання мені було виділено в натурі земельну ділянку, але я збираюся виїхати на постійне проживання до іншого регіону і тому хочу комусь її залишити. Як можна це зробити, якщо продавати і дарувати землю закон забороняє?

Валентина БОРОВА.

Тернопільська область.

Якщо ви справді не бажаєте залишатися власником цієї земельної ділянки, то Земельним кодексом передбачена можливість відмови власника від своєї ділянки. Відмовитися від ділянки можна на користь держави або територіальної громади. Для цього власник має подати до відповідного органу державної влади чи місцевого самоврядування заяву, а після отримання згоди цього органу стати власником земельної ділянки. Відмова оформлюється угодою, яка посвідчується нотаріально. Це не є продажем земельної ділянки державі або відповідній територіальній громаді, тому власник не отримує за свою ділянку жодного відшкодування. Відповідно після того, як право власності на земельну ділянку переходить до держави або територіальної громади, вона може бути передана у власність або користування іншій особі.

Проте варто пам'ятати, що в 2007 році мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення буде знято і власники зможуть продавати свої земельні ділянки. У такому разі доцільніше було б здати землю в оренду. Це дасть вам можливість, з одного боку, залишитися власником своєї земельної ділянки, а з другого — отримувати дохід від її використання орендарем у вигляді орендної плати. Якщо і цей варіант неможливий, то можна просто зачекати, коли закінчиться строк заборони на відчуження земельних ділянок, адже повноваження власника ніхто у вас не може відібрати. Але у такому разі вам доведеться сплачувати земельний податок, незалежно від того, користуєтеся ви земельною ділянкою чи ні. Якщо, звісно, відповідно до закону ви не звільнені від його сплати.

Наталя ВІЛАМОВА, юрист.

Екзоти до охоти

Майже до перших заморозків вистоювався урожай у цьому незвичному саду. Проїжджаючи швидкісною автотрасою на Крим, мало хто бачив, що поряд, за парканом, стоять «облиті» плодами дерева.

Державне дослідне господарство «Новокаховське» — це науково-виробничий підрозділ всесвітньо відомого Нікітського ботанічного саду. Дендрологічна колекція «Новокаховського» налічує понад 400 видів та форм, більшість із яких інтродуковано в позиції вперше. Широко представлені в господарстві й лікарські рослини. Плантації господарства слугують своєрідним полігоном, після «обкатки» на яких зразки продукції знаходять собі місце у приватних садибах, громадських парках та садах. Так, останньою родзинкою для охочих до екзотів садівників стали районовані сорти хурми та азимини (не плутати з озиминою!).

Директор господарства Василь Дерев'янко каже, що всі наукові пошуки та розробки він здійснює на власному ентузіазмі. Товар у його господарстві вельми нетрадиційний — саджанці декоративних рослин. Василь Михайлович не без гордощів демонструє дрібнолисті дерева зізіфусу. Його плоди зовні схожі на жолудь, на смак нагадують яблуко, а всередині мають кісточку, наче фінік.

Проведена восени виставка у селі Плодове, що поблизу Нової Каховки, наочно довела: екзотичні саджанці мають нині підвищений попит. Садівники та дачники приїхали сюди майже з десяти регіонів країни. І навіть зі столиці! Брали інжир, піони, троянди. І, звичайно, екзотичні заморські фрукти. Адже серед 24 сортів азимини, 50 сортів хурми та більш як 20 сортів зізіфусу вже є такі, що стійко переносять нашу зиму.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Фото автора.

На знімку: директор дослідного господарства «Новокаховське» Василь Дерев'янко в екзотичному саду.

■ СИТУАЦІЯ

У «ЛАДІ» — ЛАД

Карикатурна зима з теплим варіантом погоди дала можливість селянству закінчувати активно свій трудовий рік без озирання на морози та заметілі. Ось так і зимує райцентр Кринички, що розташувався обабіч річки Мокра Сура. Найбільше тут сільськогосподарське підприємство — СТОВ «Лада». Його генеральний директор Михайло Мариниченко на машинному дворі, де сільські будівельники «вдягали» бетонними плитами територію під майбутню закриту стоянку для всієї наявної техніки, розповів свою «будівельну» історію:

— До нас приїжджали польські фермери Мечислав Шрьода та Станіслав Хома із Холмщини. Коли побачили нашу сільськогосподарську техніку, що стояла в грязюці в калюжах після осіннього дощу, то в один голос заявили, мовляв, переконаємося, що в «Ладі» вміють хазяйнувати тільки тоді, коли технічні засоби не будуть в отакому стані на землі. Спасибі їм, присоромили й оце завершуємо укладання плит на цьому величезному подвір'ї...

«Лада» стала спадкоємцем колгоспу ім. Суворова, а потім і КСП, де головним інженером, а згодом і головою не одну весну трудився Михайло Мариниченко. А за плечима і сільгоспінститут, і комсомольська стежка — заворг райкому. До компартійної кар'єри його не допустили: дуже по-українському впертий і може у вічі сказати все, що думає про керівну номенклатуру. І він осів у рідних серцю Криничках зі своєю родиною. Про реформування в сільськогосподарському товаристві згадує з болем, як про якусь страшну болячку, бо скільки зусиль доклав, щоб зберегти колись господарство-середнячок єдиним майновим комплексом.

— Ні законодавчої бази, ні зрозумілих селянам правил реформування, якісь химерні інструкції від міністерства, а тут ще й термін — три місяці, — безсило розводить він своїми жилавими руками. —Заробив тоді собі гіпертонічну хворобу з деяким «доважком», але від своїх людей не втік, іду з ними важкою дорогою від щорічного безгрошів'я до безгрошів'я, але зарплату виплачуємо, фіксований податок також, і регулярно, проте якими зусиллями...

Під час післяжнивного проїзду аграрного міністра Дніпропетровщиною й спілкування його разом із тодішнім ще обласним лідером Юрієм Єхануровим із селянськими бізнесменами, як він назвав керівників агроформувань, генеральний директор «Лади» вийшов до мікрофона, порушивши офіційний сценарій:

— Доки нас дуритиме держава й годуватиме замордоване село обіцянками? Пане міністре, вас повозили по передових господарствах біля дніпропетровських асфальтових трас, а чому ви не заїхали в будь-яке господарство, що десь там ще животіє за приватизованими руїнами тваринницьких ферм, із забур'яненими тисячами гектарів роками не сіяних чорноземів, давайте шукати виходу із такого стану разом, а не приїжджати до нас, як ви кажете, бізнесменів, на екскурсію...

Зал відреагував бурхливими оплесками тільки на його виступ.

— Хтось почув ваш голос?

— Аякже, не встиг повернутися з наради, як мене вже розшукував з райдержадміністрації, щоб висловити претензію, чому я «нападав» на міністра...

Михайло Олексійович сміється, що так своєрідно реагують і сьогодні, в демократичний час, на правду. І знову він поринає в недавнє минуле, коли тодішній прем'єр-міністр радила сільгоспвиробникам продавати зерно пшениці 3 класу не дешевше 690 гривень за тонну, зберігати його до весни. Селяни сприймали такі заклики як насмішку над ними, бо заявляти так означає, що в уряді не володіють реальним станом справ в агропромисловому комплексі. Але ж її не поінформували, що після бензинової кризи, коли пально-мастильні матеріали «зашкалили», затрати на вирощування тонни зерна склали таку собівартість, що й у кошмарному сні не присниться!?

У «Ладі» врожай зібрали, зрадили, що по 37 центнерів з гектара вродило. Проте, коли привезли пшеницю на елеватор, її кваліфікували як зерно 5 класу, хоч на переконання виробників, вона повинна була б кваліфікуватися як 3 клас. Відповідно, і ціна вийшла значно менша, ніж очікували. Та й на елеваторах, на думку керівника «Лади», виграють від селянської безвиході. Є чіткі нормативи у діючих держстандартах, що, наприклад, зерно соняшнику має залікову вологість 8 відсотків. Але елеваторники, за словами керівника, нерідко ставлять 7,1 відсотка. Або, вважає Михайло Олексійович, ваги на приватних елеваторах інколи важать з мінусом.

Нелегко живе й непросто будується господарство всупереч міністерській, іноді карикатурній, словесній метушні та байдужості до свого ж вітчизняного сільгоспвиробника

Хлібороби розказують, що навчені роками власного господарювання, вони попередньо в себе перевіряють класність і вагу, привозять, а там на «КамАЗ» із причепом, а це 11 тонн, понад 200 кілограмів іде на «утруску». В аграрній галузі, як у тій приказці — один із сошкою, а семеро з ложкою. Хіба головне обласне управління сільського господарства та продовольства не в змозі відкоригувати такі прості суперечності, узаконивши елементарний порядок на хлібоприймальних пунктах, щоб була відчутна допомога селянам? Так, вони приватні, але державні стандарти обов'язкові у виконанні для всіх.

Михайло Олексійович уважно стежив за температурою кипіння бюджетних пристрастей в парламенті та в урядових кабінетах про реальну підтримку села — до 10 мільярдів гривень і схвально сприймає розмови про допомогу селу. Але в пам'яті зринає популярна сільська бувальщина, що на вдячне «спасибі» колись у райсільгосптехніці відповідали: не треба так багато. На його думку, не варто все зводити до матеріальної допомоги селу, а потрібно рішуче наводити лад у державі та у галузях, які крутяться навколо сільгоспвиробництва. Хоч хтось цікавився, як купують товарні біржі сільськогосподарське збіжжя? Як український дрібнотоварний виробник вийде на біржові торги, коли в нього сотня-друга тонн зерна? До того ж і біржа не працюватиме з ним доти, доки зерно клієнта не лежатиме на елеваторі. А як продасть виробник на біржі — успішно чи ні? А здати на елеватор — це понести чималі затрати ще й за наданий цикл послуг. Чому МінАП тут не з сільськими виробниками?

У «Ладі» облаштували свій потужний зерноочисний комплекс із током і коморами для зберігання зерна. Брали в банку «Аваль» довгостроковий кредит під 26 відсотків три роки тому. Мають навесні повернути. Михайло Олексійович живе вже зараз цим кредитом, бо розрахуватися буде досить сутужно, господарство хоче бути надійним компаньйоном. Держава допомагає в компенсації таких кредитів за користування, але тільки тим господарствам, які брали їх не три, а два роки тому. Такі от хисткі стимули для села. На сьогодні на селі будуються одиниці. Капітальне будівництво в агроформуваннях й досі не стимулювалося, що є парадоксом.

І він не може зрозуміти міністерських акцентів, що цьогорічний бюджет, де закладені значні кошти на будівництво доріг, газифікацію, допоможуть селам стати на ноги. Яким селянам? Чиновники ніби забувають, що не сформувавши міцного аграрного товаровиробника на селі (а це робочі місця, перспектива), дороги й газифікація селам-привидам, вимерлим селам уже як мертвому припарка. Проголошений Рік села керівник «Лади» розуміє передусім як розвиток сільськогосподарського виробництва. Бо з розбитих ферм не потечуть молочні ріки.

— Я бував у Великій Британії в свого колеги фермера Луїза Уолеса й дивувався, яка там стабільна підтримка сільгоспвиробника та державна цінова політика, національна спілка фермерів займається одним питанням — ціною на сільгосппродукцію, — ділиться думками депутат райради Михайло Мариниченко. — Не раз відвідував фермерські господарства моїх польських друзів Мечислава та Станіслава і мене мучить те, що польський уряд своїм хліборобам щорічно надає дотацію на гектар земель у гірських районах — 200, а на рівнинних землях — 100 доларів США, ніхто не питає, що буде сіяти і який урожай збиратиме фермер, а в нас? А я був би щасливим, якби моя держава виділяла нам, українським сільгоспвиробникам, хоча б по 200 гривень (а це на наші «ладівські» 2300 гектарів!).

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Подарунок буряківникам від Санта Клауса

Нинішнього сезону Україна імпортувала солодкі корені

■ ПІДСУМКИ

Дозахищалися... Іноземну сировину з Польщі, Литви, Білорусі везли до найчорноземнішої у світі держави ешелонами. Що й казати — цілковита «перемога» аграрних керманичів-можновладців від так званих демократичних сил, які на кожному кутку волають про захист вітчизняного виробника. До середини листопада було завезено понад 50 тисяч тонн іноземних корінців, усього ж карантинні дозволи на імпорт оформлено на 332 тисячі тонн. Це незважаючи на те, що трудівники солодкої галузі спрацювали у минулому році нехай не на тверду, але на «п'ятірку». З огляду, звісно, на економічну ситуацію, коли щоденне подорожчання матеріально-технічних ресурсів і здешевлення продукції агровиробництва — норма. Цукру, за попередніми підрахунками, зварено майже 1,9 мільйона тонн, що забезпечить внутрішні потреби. Не хочу здатися читачеві затятою прихильницею минулого режиму — звинувачення стосовно вирізання цукрозаводів на металобрухт або знищення великотоварних господарств у моїх статтях звучали не раз, — але за правління сил «недемократичних» щось не пригадую, щоб до України імпортували буряки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бо за часів «антинародного» режиму ввезення їх було бізнесово невигідним. Адже на кордоні потенційні імпортери мали б сплачувати 50 відсотків митної вартості корінців, але не менш як 125 євро за тонну. Цьогоріч з подачі «друзів нації» під гаслом нашого вступу до СОТ було переглянуто Закон «Про митний тариф». Після лібералізації ставок митний тариф на солодку сировину знизився до 20 відсотків. На перший погляд, вітчизняних буряківників захищає Закон «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру», де чорним по білому прописано, що імпортну цукросировину дозволяється переробляти винятково за умови обов'язкового реекспорту готової продукції. Але піди розберись, з якого кореня варили той солодкий пісок: з вітчизняного чи іноземного. Клеймо про країну походження на кожному буряку не поставиш.

Пригадуються бурхливі дискусії у Верховній Раді довкола внесення лібералізаційних змін. Тоді на аргументи опонентів, які доводили можливість імпорту кавунів або картоплі, прихильники митних послаблень багатозначно крутили пальцем біля скроні зі словами: «Зовсім з глузду з'їхали, скажіть ще, що якийсь дурень вам з Європи буряки возитиме!». Після вельми «розумних» політичних рішень, коли наші керманичі за ілюзорне інтегрування щедро розплатилися відкриттям кордонів, «дурень» швидко знайшовся. Причому СОТ, як і раніше, за сімома замками, а імпортують корені вже зараз. І цукор-сирець на терени країни торік також завозився, за теперішнього «народного» режиму.

Уся ця вакханалія в сільськогосподарському виробництві відбувається за нинішньої влади — логічно, їй і відповідати. Є в нас Міністерство агрополітики, є міністр, який ту політику впроваджує. Байдуже, що він від одних політичних сил, а більшість уряду — від протилежних. Міністр, він і в Африці міністр. Але в діях уряду в цій царині, щоб розібратися, — дідько ногу зламає. Взяти завезений минулого року без усіляких законів цукор-сирець. Прем'єр, тоді ще Юлія Тимошенко, — «за», міністр Олександр Баранівський — «проти». Все одно, що прораб, який найнявся зводити будинок і раптом замість споруджувати став посеред будмайданчика й нумо шпетити вище керівництво. Може, й діло хлопець каже, але виробництву що від того? З таким само успіхом можна сидіти в керівному кріслі із транспарантом або, ще краще — оголосити голодовку на бруківці біля Міністерства на знак протесту... Результат той самий: з-за кордону везуть і сирець, і буряки, і яблука.

У недалекому майбутньому, схоже, купуватимемо пшеницю й борошно: про політичні перспективи напередодні виборів говорять багато, а про те, що зірвано посівну — не дуже. Озимими не засіяно значну кількість від запланованих площ. Але немає такої інформації, що хтось із МінАП написав заяву про свою невідповідність займаній посаді. Знову Кучма винен?

Галина КВІТКА.

Прихована галузь

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Саме так назвав цукровиробництво один із керівників селянського господарства, який уже не перший рік вирощує цукрові буряки. Справді, цукрова галузь, котра, здається, завжди і в усіх на виду (як через популярність продукту, так і через скандали, пов'язані із ним), не розкриває своїх секретів. З одного боку, всі стверджують, що займатися нею — зазнавати мільйонних збитків. З другого — за право власності на цукрові заводи йдуть справжні баталії.

Такою нерозгаданою загадкою став і цукровий скандал, коли державні чиновники твердили про достатні запаси солодкого піску, та якась невидима рука піднімала цінову планку до небачених висот.

Потрібні ще приклади «прихованості»? Спробуйте розібратися з рухом сировини хоча б у межах області. Чомусь виявляється невигідним везти буряк за десять кілометрів від дому, але водночас його успішно доставляють у сусідні регіони. І як пояснити те, що цукровари не знаходять спільної мови із буряківниками зі свого ж села, але погоджуються переробляти не тільки чужу тростину, а й корінці із сусідніх країн. Усі ці таємниці роблять простий, білий і солодкий кристалик каламутним і малозрозумілим. Куди зникає вся його солодкість у найширшому розумінні цього слова, залишається неясно.

Невигідна вигода

Нинішні бурякові жнива пройшли на Хмельниччині наче спокійно. Статистика встигла прозвітувати, що і урожайність була краща, ніж позаторік, і з гектара збирали більше. Усе це могло б тішити, якби ми не порівнювали нинішній день із ще гіршим учорашнім. Але ж були часи, коли область сіяла до півтори сотні тисяч гектарів коренів, причому середня врожайність становила 277 центнерів. А в останній сезон зійшли до рекордно низьких площ — трохи більш як 40 тисяч гектарів, і не досягли навіть тодішньої врожайності.

Занедбане бурякове поле стало однією із причин кризи подільського села. Люди опинилися і без роботи, і без «солодкої валюти». Замість колишніх шестисот тисяч тонн цукру отримали майже вп'ятеро менше. Що дивовижно, кількісний недобір ринок намагається компенсувати якісно — тобто підвищеною ціною.

Водночас дати однозначну відповідь, чи вигідно займатися буряком, не береться ніхто. Проаналізувати ситуацію спробувала на прикладі району, котрий вважається одним із кращих в цій галузі. Тут — до 13 відсотків загальнообласного бурякового лану, а місцевий завод дає до третини від загального обсягу цукру. З'ясувалося: позаторік тамтешній цукровий завод мав двомільйонні збитки. А господарства району отримали за буряки 300 тисяч гривень прибутку. Але загальний баланс від'ємний: у межах району галузь дала півтора мільйона гривень збитків. І такий результат спостерігається три роки поспіль.

Підсумки нинішнього цукрового сезону ще підбивають, але поки що жоден із цукроварів не хвалиться багатомільйонними прибутками. Мимоволі задумаєшся, чому власники цукроварень так легко погоджуються на такі збитки? Хоча їх продукція завжди в ціні. Де проходить межа між «вигідно» і «збитково», і хто її контролює?

Буряк цукровий. Але не дуже

Микола Іванюк керує фермерським господарством «Рідний край», котре не має особливих здобутків, але є досить типовим для краю: на невеликих площах і з невеликими грошима тут намагаються з усіх сил втриматися на плаву. Ще позаторік сіяли двісті гектарів буряку, а вже минулої осені збирали урожай лише з п'ятдесяти. «Якщо дуритимуть нас, то на другий рік і десятьма гектарами обійдемося», — розказує Микола Олександрович.

У чому обман? Та кожен хоче здерти з селянина якомога більше. Буряк — одна із найзатратніших культур на селі, бо має чи не найдовший технологічний цикл. Глибоку оранку під нього починають робити ще з осені, а останній урожай вивозять з поля ледь не на початку наступної зими, от і виходить, що «росте» він чотирнадцять місяців. За свої, фермерські, гроші його не виплекаєш. А брати кредит у банку на такий строк — віддавати під заставу все господарство, ризикувати людським добром, роботою і зарплатою.

Коли можна було б наперед підрахувати, яка буде врожайність, скільки дадуть за сировину, скільки коштуватимуть пальне та добрива, можна щось прогнозувати. Та всі ці показники залишаються невідомими до останнього моменту. Тож і виходить, що отриманий цукор «з'їдає» значно більше, ніж прогнозується попередньо. Хто хоче піддавати себе такій невизначеності?

Але найбільшою проблемою для селянина залишаються не так стосунки із фінансистами, як із цукроварами. Ось приміром, спробував голова із «Рідного краю» провести такий експеримент: завіз один і той самий буряк для аналізу на різні заводи, і з'ясувалося, що цукристість скрізь різна. Зрозуміло, що сировину здавали там, де були найвищі показники. Але чому, попри всі заклики, стосунки між аграріями і переробниками залишаються доволі напруженими? Визначення цукристості стало справжнім каменем спотикання на шляху тісної співпраці.

Хоч кажуть про цю проблему всі керівники господарств, винести на загальне обговорення спробував знаний у краї господарник Герой України Василь Петринюк. На одній із колегій облдержадміністрації він зазначив: суть полягає не так у чесності аналізів, як у самому принципі їх проведення. Адже від того, чи буде буряк в лабораторії розрізаний вздовж чи впоперек, залежать результати цукристості.

Потрібно на загальнодержавному рівні запровадити нові стандарти, котрі давали б реальні результати. Адже від кожної, навіть найменшої, похибки в аналізах селяни зазнають багатотисячних збитків.

Пригадується, тоді ж було домовлено, щоб з відповідною заявою звернутися і до Мінагрополітики, і до Держстандарту. Але заяви залишились заявами. Сезон цукроваріння потихеньку добіг кінця, і тема наче вичерпала себе.

Та це лише на перший погляд. Бо, підрахувавши свої прибутки, селяни знову задумаються над тим, скільки ж цукристих сіятимуть навесні. Що менше отримають зараз, то менші будуть бурякові плантації.

Аби до чаю вистачило

Бурякова криза на Хмельниччині — явище не минулорічне і, звісно, не місцевого масштабу. Ось уже кілька років поспіль йдеться про необхідність нарощення виробництва стратегічної культури, але справу так і не вдається зрушити з місця. Вже й обласну програму прийняли на кілька років уперед, але запропонували цифри зростання на папері значно простіше, ніж досягти їх у житті. На весну у Віньковецькому, Деражнянському та Летичівському районах заплановано посіяти лише від 500 до 900 гектарів буряку. То на які цукрові гори тоді очікувати?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

■ ІНІЦІАТИВА РОКУ

Науковий підхід

Міністр агрополітики прагне перетворити Українську академію аграрних наук на громадську організацію

Листа з такою пропозицією від міністра агрополітики Олександра Баранівського, адресованого Віктору Ющенку, зареєстрував секретаріат Президента. Зокрема, автор, посилаючись на «авторитетних фахівців сільського господарства і переробної промисловості», першопричиною спаду виробництва та «погіршення життя селян і харчовиків» називає самоусунення аграрної науки від пошуку й обгрунтування раціонального змісту та послідовності реформування агропромислового комплексу.

Почати долати негативні економічні тенденції і життєві негаразди дописувач пропонує з першочергового переформування науки. Вважає за доцільне «створити при Міністерстві аграрної політики України Національний центр аграрних досліджень», до відомства якого «передати нинішню науково-дослідну базу академії і бюджетне фінансування». А УААН — «надати статус громадської організації...»

Чи збирається міністр сам відмовитися від звання кандидата економічних наук і за який термін після «переформування» поліпшиться «життя селян і харчовиків», про це у зверненні О. Баранівського до Президента не йдеться.

Від ведучої «Села» Галини Квітки (тел./факс 454 85 76, e-mail: nov@golos.com.ua):

Анекдот. Лежать чоловік із дружиною в ліжку. Він їй суворо:

— Це — мої ноги, це — твої ноги, а це — чиї?

— Знаєш, любий, якби не ці ноги, то в мене не було б шуби...

— Я тебе ще раз запитую: це — мої ноги, це — твої, а це — чиї?

— Милий, якби не ці ноги, то в нас зараз не було б ні квартири, ні машини, ні дачі...

— Так і я про що — вкрий їх гарненько!..

Це я про політичну доцільність. У 2003 році у Верховній Раді голосувався законопроект про пільгове ввезення цукру-сирцю. Тоді імпорт солодкого напівфабрикату підтримали (хочеться вірити —безплатно) чимало впливових людей, які позиціонували себе послідовними захисниками вітчизняного сільгоспвиробника. У звіті про «Поіменне голосування про Проект Закону про ввезення в Україну цукру-сирцю тростинного в 2003 році (№ 2616-2) — в цілому» «за» стоїть і навпроти прізвища тоді народного депутата, а нині — міністра агрополітики Олександра Баранівського.

Майбутнє — за біотехнологіями

Це доводить якісний союз науки і виробництва на базі інсулінового заводу «Індар»

Цукровий діабет — неінфекційна пандемія XXI століття. За даними ВООЗ, кількість хворих на цю недугу у світі подвоюється кожні 15 років. В Україні зареєстровано майже 1 млн. хворих на цукровий діабет, 130 тисяч із яких — інсулінозалежні. Хоча фахівці стверджують, що реально ця цифра удвічі більша.

Наша держава — одна з небагатьох, що зробили прорив у галузі високих технологій, створивши вітчизняний завод з виробництва таких життєво необхідних, стратегічних лікарських препаратів, як інсулін. Завод «Індар» — четверте підприємство в світі, яке спеціалізується на повному циклі виробництва інсулінів. Загалом за шість років роботи тут налагодили випуск 28 найменувань інсулінів: людських рекомбінантних та напівсинтетичних, свинячих монокомпонентних, короткої, середньої і тривалої дії у флаконах та картриджах. Виробництво цих ліків на «Індарі» відбувається з повним технологічним циклом, включаючи синтез кристалів інсуліну.

Досягнення заводу не пройшли непоміченими для українських науковців. Символічно, що саме на інсуліновому заводі «Індар» нещодавно відбулася нарада вчених і фахівців, присвячена питанням розвитку біотехнологій в Україні, зокрема в створенні та виробництві біопрепаратів і ліків. За біотехнологіями — майбутнє, а розв'язання цього питання — гарантія національної безпеки країни, — така була одностайна думка учасників наради. На засіданні йшлося про посилення співробітництва провідних інститутів Національної академії наук, Академії медичних наук, Міністерства охорони здоров'я України з українськими підприємствами — виробниками біопрепаратів та ліків з метою впровадження у виробництво життєво необхідних ліків за українськими біотехнологічними розробками. Роботі заводу «Індар» було дано високу оцінку за досягнення в цій галузі. Також було відзначено важливий внесок колективу заводу в розв'язання інсулінової проблеми в країні і розвиток на базі підприємства високих технологій.

Президент НАНУ академік Борис Патон, побувавши у виробничих приміщеннях «Індару», був приємно здивований.

— Те, що ми побачили на заводі «Індар», цілком відповідає поняттю «наукове підприємство», — сказав Борис Євгенович. — Це справді наукове підприємство: тут працюють 17 докторів і кандидатів наук. А рівень очищення субстанцій інсуліну, що перевищує 99 відсотків, — справді наукове досягнення. Ми побачили саме виробництво інсулінів. Технології, задіяні тут, вражають. Вражає той факт, що навіть вода проходить сім ступенів очищення. Безперечно, тут зроблено великий внесок і в науку, і в практику, і те, що виробляється на заводі, важко і неможливо переоцінити. Виробнича та наукова база «Індару» просто зобов'язує до спільної роботи підприємства з науково-дослідницькими інститутами Національної академії наук і Академії медичних наук. Що стосується біотехнологій, я упевнений, що завод «Індар» не закінчить свою діяльність у цьому напрямі тільки на інсуліні. Буде ще чимало інших розробок і виробництв спільно із науковими інститутами.

Президент Національної Академії наук України дав високу оцінку організації праці на заводі, назвавши «Індар» «сучасним підприємством на найвищому науковому рівні». Борис Патон переконаний, що це виробництво зобов'язане зростати і розвиватися, «адже це насамперед гордість нашої країни».

— Ми маємо створити всі умови, щоб завод прогресував і далі, — заявив академік Патон. — І в жодному разі не піддаватися на різні провокації про продаж цього підприємства. (А подібні розмови торік велися.) І думка про таку можливість — це злочин. Ми зобов'язуємося перед усією громадськістю зробити все від нас залежне, щоб цей завод і цей колектив розвивався і працював у місті Києві, у нас в Україні, щоб вітчизняні біотехнології були й надалі на найвищому рівні якості.

Директор Інституту органічної хімії НАН України, академік В. П. Кухар назвав «Індар» прикладом того, як в Україні можуть сьогодні розвиватися біотехнології.

— Українських науковців завжди цінували за всіх часів і в усіх країнах. Учені нашої країни — в перших лавах створення нових біотехнологій. Це стосується не тільки створення нових ліків, а й біотехнологій, що їх застосовують у сільському господарстві. Ми були перші у використанні біологічних пестицидів тощо. «Індар» демонструє сьогодні, що наша країна має всі підстави для того, щоб показати світові, що Україна може стати лідером із впровадження сучасних біотехнологій. Для цього ми маємо все необхідне — золотий людський фонд і нашу чудову природу, — зазначив академік Кухар.

Віце-президент Академії медичних наук України, академік Ю. І. Кундієв висловив солідарність з оцінкою Бориса Євгеновича Патона, яку той дав заводу «Індар». Кундієв вважає підприємство національним надбанням і, щоб убезпечити його від різних зазіхань (хай навіть на рівні розмов) стосовно «купівлі-продажу», пропонує захистити «Індар» від будь-яких втручань, надавши йому статус науково-виробничого підрозділу в складі Національної академії наук.

— Безумовно, рівень біотехнологій, що його досягли на підприємстві, досить високий, але час спливає і потрібно піклуватися про майбутнє. Такого рівня виробництва мають спиратися тільки на наукові досягнення, на фундаментальну науку. У свою чергу від імені президії Академії медичних наук можу сказати, що науковий колектив Інституту ендокринології давно і тісно співпрацює з «Індаром». Академік Тронько і академік Єфімов повною мірою підтверджують якість інсулінів, що їх випускає завод. Загалом такі виробництва повинні бути захищені державою і не мають ставати предметом «купівлі-продажу». Найлегше це можна буде зробити тоді, коли завод буде в складі Академії наук, — аргументував свою позицію академік Кундієв.

Директор Інституту ендокринології та обміну речовин імені В. П. Комісаренка професор Микола Тронько на основі проведених фармакологічних та клінічних експертиз стверджує, що індарівські інсуліни за якістю не поступаються закордонним аналогам.

— Ми маємо сучасне виробництво, яке спроможне забезпечити інсулінами всіх наших співвітчизників, котрі їх потребують. Таким чином, на сьогодні в нас у країні інсулінової проблеми не існує. Однак, на жаль, наявні деякі спекуляції стосовно якості наших інсулінів. Маю з відповідальністю сказати, що немає інсуліну поганого чи хорошого, є Європейська та Американська Фармакопеї. Отже, якщо наші інсуліни відповідають міжнародним стандартам якості, то вони якісні, й жодних проблем не повинно існувати, — заявив академік Тронько.

Контроль якості продукції «Індару» поставлено на серйозну наукову основу.

На заводі працює власний біотехнологічний центр, що разом із науковцями Національної академії наук, Академії медичних наук провадить інтенсивні роботи з впровадження у виробництво сучасних біотехнологій, зокрема генно-інженерних та напівсинтетичних інсулінів, гормону росту, еритропоетину, інших препаратів та ліків.

Голова правління ЗАТ «Індар», доктор біологічних наук, професор Олексій Лазарев ситуацію з оцінкою якості виробництва заводом препаратів характеризує так:

— «Індар» виробляє тільки якісні та ефективні препарати. Сьогодні, на жаль, у нашій фармацевтичній промисловості є проблема — практично 85 відсотків препаратів виробляють із іноземних субстанцій. Якість інсулінів, що їх випускають на заводі, цілком відповідає вимогам найвищих світових стандартів. У нас виробляють субстанції інсулінів з рівнем очищення більш як 99 відсотків. Це найвищий рівень у виробництві білкових препаратів. Питання якості вироблених нами інсулінів не турбує лікарів-ендокринологів та хворих на цукровий діабет — вони в ньому впевнені. Сумніватися в якості нашої продукції можуть тільки представники іноземних компаній, котрим невигідне існування в Україні виробництва інсулінів. До того ж ціна наших інсулінів значно нижча від вартості аналогічних препаратів іноземних виробників. Завдяки продукції нашого заводу тільки на різниці цін за шість років державі вдалося заощадити більш як 80 млн. гривень.

Директор заводу «Індар» відзначив, що науковий колектив підприємства разом із Національною академією наук і з Академією медичних наук рухаються до нових досягнень у діабетології як науки, у створенні інших білкових препаратів. Це стосується і гормону росту, еритропоетину, і систем очищення, що їх використовують під час виробництва нових фармацевтичних препаратів на заводі.

У позитивних оцінках виробництва ЗАТ «Індар» президента НАНУ підтримали й інші вчені. Так директор Інституту біохімії НАН України, академік С. В. Комісаренко вважає, що робота підприємства на рівні міжнародних стандартів якості GMP свідчить багато про що.

— Адже GMP — це не тільки вода, стерильна чистота виробництва, спецодягу, приміщень, — це ціла філософія. Це і кваліфікація кадрів, і сама психологія людей, котрі працюють на такому підприємстві, — тут усе відповідає найвищим європейським стандартам якості, що, звичайно, мають бути в Україні, — так прокоментував свою позицію академік Комісаренко.

Він вважає, що підприємство демонструє ланцюг послідовних кроків, котрі відбуваються у створенні нових біотехнологій. На думку директора Інституту біохімії НАНУ, дуже важливо, що науковий колектив заводу не зупиняється на виробництві тільки інсуліну та інших білкових препаратів — це і гормон росту, і еритропоетин. Згодом у разі використання таких високих біотехнологій подібних препаратів може бути не один десяток — це великі перспективи, тим паче що вся інфраструктура для такого виробництва на підприємстві вже створена.

На знімку: президент НАНУ академік Борис Патон і директор заводу «Індар» Олексій Лазарев.

Володимир КАЛЬЦЕВ: «Безідейність і бездуховність — це шлях у нікуди»

Науково-практична конференція «Запорізька перспектива», що стартувала в середині грудня, завершила свою роботу підсумковим пленарним засіданням і прес-конференцією її учасників. Упродовж трьох днів у роботі форуму, ініціатором і організатором якого виступила компанія «Олександр» і голова ради директорів компанії відомий суспільний діяч Володимир Кальцев, взяли участь шість провідних вузів Запоріжжя і майже 130 доповідачів.

Як заявив Володимир Кальцев, метою цієї конференції було залучення кращих умів, наукових кадрів для створення такого плану соціально-економічного розвитку міста, де кожен городянин, кожен інвестор знатимуть, як розвиватиметься місто, що завтра і післязавтра буде на його вулицях, у його районах.

Для цього Володимир Кальцев, який як кандидат економічних наук сам виступив з доповіддю на відкритті конференції, запропонував для початку змінити сам принцип підходу до управління містом.

Протягом трьох днів була проведена колосальна наукова робота, представлено доповіді, більшість із яких — уже готовий матеріал для розробки міських програм з поліпшення екологічного стану Запоріжжя, з реформування житлово-комунального господарства міста, з покращення роботи транспорту, із залучення інвестицій тощо. Самі науковці змушені були констатувати, що нинішню міську владу «поради» вчених не надто й цікавлять.

Олександр Горбань, перший проректор Запорізького державного університету «Запорізький інститут державного і муніципального управління», доктор фізико-математичних наук, професор академії АН вищої школи України:

— Наші роботи, на жаль, поки що не затребувані. Ми виступали півтора року тому із пропозицією стосовно поліпшення роботи житлово-комунального господарства. Але вона так і залишилася десь у столі в нашої міської влади.

За підсумками науково-практичної конференції ми розмовляли з **Володимиром КАЛЬЦЕВИМ.**

— Володимире Федоровичу, чи не опиняться «у столі» й ті наукові праці, що були представлені на «Запорізькій перспективі», і чи залежатиме продовження співробітництва з ученими від результатів виборів?

— Кожна секція минулої конференції відзначає, що сьогодні місто живе без реальної перспективи. Якщо ми створимо план розвитку міста (а це буде результатом роботи конференції), якщо ми проведемо суспільні слухання і приймемо план розвитку як основний документ, то він вирішить головне завдання: *не повинні зі зміною влади мінятися пріоритети розвитку міста.* Якщо сьогодні не почнемо думати про те, в яку точку ми маємо прийти через 10 — 20 років, який рівень життя мусимо забезпечити нашим городянам, ми не розв'яжемо проблему поліпшення якості життя. І коли ми приймемо такий план, то незалежно від того, хто виграє на виборах, він змушений буде його виконувати, тому що цього вимагатиме громадськість.

— Як би ви будували свої взаємини з ученими, використовували їхній науковий потенціал, якби були при владі?

— Учені уже висловили свою думку про те, як сьогодні складаються їхні відносини з міськвиконкомом. На жаль, є одна дуже велика проблема: сьогодні механізм міської влади влаштований так, що пропоновані вченими новації їй не потрібні. Тому *одне з основних завдань — створення муніципального інституту, в якого була б функція, як казали в радянські часи, науково-технічного прогресу*. Ми безнадійно відстали сьогодні. На шести секціях я слухав учених. Вони кажуть: це впроваджено в Ялті, в Донбасі, в Луганській області. Але не в Запоріжжі. Що, ми вдало розвинутий регіон, і в нас усе гаразд? Ні. Тож я можу відповісти, що за мене в місті було б окреме управління і профільний заступник для розробки саме таких питань. Тому що без інноваційної технології ми не виберемося з кризи, в якій перебувають сьогодні міське ЖКГ, транспорт, медицина тощо.

— А як, на ваш погляд, можна підвищити інвестиційну привабливість Запорізького регіону?

— Необхідно показати інвесторові, що ми стабільні і спокійні в політичному плані. Тому що політична нестабільність несе в собі певну загрозу. Саме тому я запропонував оголосити регіон територією злагоди і довіри й закріпити в статуті міста ідею політичного нейтралітету як основну ідею життєдіяльності нашої громади.

Що це дасть? Можливо, для внутрішніх інвесторів статут міста не такий важливий. Але я переконаний, що для будь-якого іноземного інвестора статут міста і положення, що у ньому озвучені, дуже важливі в разі вибору об'єкта інвестиції. Якщо ми доб'ємося створення території злагоди і нас у цьому починанні підтримають лідери парламентських партій, то нам удасться зробити потужну рекламу регіонові. Це у свою чергу сприятиме приходу інвесторів. І наше завдання — забезпечити їм відкритість влади і свободу підприємництва.

— Що ви думаєте про туристичний потенціал Запоріжжя?

— Так уже історично склалося, що в нас наявний потужний історичний чинник для того, щоб розвивати туризм. Це — острів Хортиця, Кам'яні могили, ДніпроГЕС тощо. Але основний наш мінус — складна екологічна ситуація. Та якщо ми розвиватимемо нові сфери, такі як виставкова діяльність, то, я гадаю, Запоріжжя зможе потрапити до списку туристичних маршрутів і зайняти свою нішу. Може, лідером ми і не станемо, але те, що туристична галузь може давати добрі гроші, — це безумовно.

— Які з озвучених на конференції пропозицій вам найбільше сподобалися і чи будуть вони внесені до статуту міста?

— Я гадаю, перше, що нам потрібно у статуті, — ідеологічний блок. Безідейність і бездуховність — це шлях у нікуди. Тому я запропонував у цьому блоці закріпити ідею політичного нейтралітету, ідею території національного і політичного примирення. Друге, що, на мій погляд, потрібно закріпити у статуті міста, — це механізм соціального контролю влади. Проблема в нас переважно саме в безконтрольності влади. Свої рішення вона повинна приймати не в закритих кабінетах, а виносити на громадські слухання. Повинні працювати громадські приймальні, незалежний народний контроль. Влада мусить спілкуватися з людьми. Компанія «Олександр» виступила одним з ініціаторів проекту правової допомоги городянам. На мій погляд, це прообраз тих суспільних приймалень, які мають існувати в кожному районі. Тільки вести прийом там повинні не юристи компанії «Олександр» або підприємці, а чиновники, керівники районних держадміністрацій і, в тому числі, міський голова разом зі своїми заступниками. Сьогодні до нашої приймальні черга на два тижні вперед. Але ж, по суті, ми робимо те, що повинна робити влада. Щотижневий аналіз прийому громадян показує, що 40 відсотків звернень — це проблема чиновницького цинізму і бездуховності, тому що нерідко ті питання, з якими до нас приходять люди, можна вирішити одним дзвінком. Але люди проходять усі кола пекла. Владу потрібно наблизити до народу, а контроль над нею — закріпити у статуті Запоріжжя.

Петро ВЛАСОВ.

Запоріжжя.

P. S. ***Через місяць організатори «Запорізької перспективи» мають намір представити план соціально-економічного розвитку міста, в якому будуть використані наукові розробки запорізьких учених.***

На знімку: робота однієї із шести секцій конференції (крайній праворуч В. Кальцев).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 6/253-8/221 від 01.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо спільного підприємства «Райкоозаготпром», код ЄДРПОУ № 01784558 (вул. Сирка 4а, м. Кам.-Бузька, Львівська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 6/183-5/112 від 20.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо приватного підприємства «Лісові озера», код ЄДРПОУ № 22384343 (с. Ралівка, Самбірський р-н, Львівська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 6/278-29/365 від 12.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельник», код ЄДРПОУ № 20832010 (смт. Лопатин, Радехівський р-н, Львівська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 8/54 від 07.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо сільськогосподарського комунального підприємства «Милятинське», ідентифікаційний код № 32600353 (с. Милятин, Острозький р-н, Рівненська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 8/53 від 07.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо підприємця Динисюка Олексія Васильовича, ідентифікаційний код № 2236318818 (вул. Грушевського 42/80, м. Рівне).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 8/55 від 07.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо підприємця Тоненчук Марії Василівни, ідентифікаційний код № 2223720082 (с. Теремне, Острозький р-н, Рівненська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 9/63 від 07.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо підприємця Верохи Олени Миколаївни, ідентифікаційний код № 2493602009 (вул. Поліська 8, м. Рокитне, Рівненська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл. м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 6/266-8/250 від 22.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо приватного підприємства «Тур» (с. Станіславчик, Бродівського р-ну, Львівської обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 9/64 від 28.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо товариства з обмеженою відповідальністю фірма «Лейтон» (вул. Героїв УПА 21, м. Костопіль, Рівненська обл.).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 2/426-8/87 від 20.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо орендного підприємства «Побутрадіотехніка» (м. Львів).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).

Ухвалою господарського суду Львівської області по справі № 6/285-29/383 від 28.12.2005 р. порушено справу про банкрутство щодо підприємства громадського харчування «Лідія» (вул. 1-го Травня, 20, смт. Лопатин, Радехівський р-н).
Ліквідатором майна вищевказаного підприємства-боржника призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ № 216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел. (032) 241-30-55).
Претензії та заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою № 24/803-б від 27.12.2005 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НВП «СФЕРА» (03124, м. Київ, вул. Виборзька, 99, код ЄДРПОУ: 32485501) та відкрито ліквідаційну процедуру.
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

У справі про банкрутство №2-26/10026-2005 від 14.06.2005 р. ЗДОЛ «Исары» ім. В. Коробкова, м. Ялта, вул. Ісарське шосе, 5, ЗКПО 22310126, визнані грошові вимоги кредиторів - фізичних осіб по заробітній платі в розмірі - 83 589,58 грн.

Втрачений державний акт на право приватної власності на землю за номером І-КВ № 124529 виданий гр. Ткаченку Володимиру Івановичу вважати недійсним.

До відома громадськості!

Товариство з обмеженою відповідальністю «Енергохолдинг», розташоване за адресою: 03148, м. Київ, вул. Гната Юри, 9, кім. 414, тел./факс: (044) 248-75-09, подало до національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на право здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії, за місцем здійснення заявленої діяльності - територія України.

Ухвалою від 22.12.2005 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу № Б26/161/05 про банкрутство ТОВ «Техпромсервіс», 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, 1/65, п/р № 26003030177800 в ДФ АППБ «Аваль», МФО 306663, ЄДРПОУ 31155019. Розпорядником майна призначена Чеснова Наталья Володимирівна, ліцензія АБ 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 210, тел. 36-10-75.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 09.06.2005 р. у справі №24/752-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Комета» (04214, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 15, п/р №26006203853001 в ОПЕРУ Київської дирекції Банку «Україна», МФО 321574, код ЄДРПОУ 21483698). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Загородного Сергія Васильовича (ліцензія серії АА №520104 від 28.05.2003 р., 01030, м. Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б, оф. 2).

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.11.2005 р. у справі № 15/416-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Малого приватного підприємства «Ескейп» (04213, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 31-а, п/р № 26002206659001 в ГОУ Банку «Україна», МФО 300603; код ЄДРПОУ 20035519), ліквідатором призначено арбітражного керуючого Загородного Сергія Васильовича (ліцензія серії АА № 520104 від 28.05.2003 р., 01030, м. Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б, оф. 2).

Дочірнє Підприємство «Схід-Захід Україна»

повідомляє про припинення діяльності юридичної особи Дочірнє Підприємство «Схід-Захід Україна» (ЄДРПОУ 32569083, юридична адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 15) шляхом його реорганізації (перетворення) у Приватне Підприємство «Схід-Захід Україна».
Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення за телефоном: 8 (0322) 97-71-71, або за адресою: м. Львів, 79011, вул. Стрийська, 15.

Господарський суд Автономної республіки Крим (вул. К. Маркса, 18, м. Сімферополь, 95000) Постановою від 28 листопада 2005 року у справі №2-26/7957-2005 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Контент» (вул. Челнокова, 90-48, м. Феодосія, 98100, код ЄДРПОУ 24503562, р/р 26009307747001 в ЄФ КБ «Приватбанк», МФО 384566) та відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Шармонову Вікторію Олексіївну (ліцензія АА №630104 від 16.12.2003 р.).
Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів за адресою: а/с 2769, м. Сімферополь, 95048.

Втрачений паспорт НН № 550231 виданий 01.12.98 Лисянським РВВСУ в Черкаської обл. на ім'я Дудар Тараса Васильовича вважати недійсним.

ДП ДБК «Кредо» повідомляє про втрату документів:

1. Статуту ДП ДБК «Кредо».
2. Оригіналу довідки реєстрації в Управлінні статистики.
3. Оригіналу довідки про державну реєстрацію.
4. Довідки 4 ОПП.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ЦЕНТР РЕКЛАМИ І СПРИЯННЯ МІЖНАРОДНОМУ СПІВРОБІТНИЦТВУ»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 6 березня 2006 року о 12:00 за адресою: м. Київ, пер. Киянівський, 3-7.
Реєстрація акціонерів та їхніх представників відбудеться з 11:00 до 11:55 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Фінансовий звіт ЗАТ «Центр реклами і сприяння міжнародному співробітництву» за 2005 р.
2. Звіт ревізійної комісії по перевірці фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Центр реклами» у 2005 р.
3. Звіт голови правління про роботу ЗАТ «Центр реклами» у 2005 р.
4. Затвердження плану діяльності ЗАТ «Центр реклами і сприяння міжнародному співробітництву» у 2006 р.

Телефони для довідок: 272-48-79, 272-39-65.

Правління ЗАТ «Центр реклами і сприяння міжнародному співробітництву».

ЗАТ «Лук'янівський ринок» повідомляє

про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 07.03.2006 р. об 11:00 за адресою: м. Київ, вул. Мельникова, 1.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік.
2. Про збільшення статутного фонду Товариства.
3. Про приватизацію майна Товариства.
4. Інші питання.

Реєстрація акціонерів буде проводитися з 10:30 до 11:00 за місцем проведення зборів.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою № 24/802-б від 27.12.2005 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Торгова Група «ТоргБудСервіс» (01024, м. Київ, вул. Цюрупинська, 3/27, код ЄДРПОУ: 32856876) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) ухвалою № 43/927 від 30.12.05 р. порушив справу про банкрутство Дочірнього підприємства «Промінвест-1» (адреса: 02092, м. Київ, вул. Марганецька, 95, ідентифікаційний код 30262824, п/р 26000911374 в АППБ «Аваль», в м. Києві, МФО 300335).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого Серія АБ № 271562 від 30.11.05 р., адреса для листування: 01030, м. Київ, а/с 157).
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) порушив справу №2/192-05-7626 про визнання банкрутом Приватного підприємства «Тім» (68001, Одеська обл., м. Іллічівськ, вул. 1-го Травня, 3, п/р 2600730691980 в ФАКБ «Імексбанк» м. Одеса, МФО 328094, код ЄДРПОУ 25047008).
Розпорядник майна - Іванов В. М. (ліц. АБ 216729 від 15.02.05 р.), 65011, м. Одеса, а/с 46.
Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний керуючий (керуючий санацією) повідомляє, що Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 10.01.2006 року по справі №19/152(05), стосовно божника - Відкритого Акціонерного Товариства «Василівський завод технологічного обладнання» (код ЄДРПОУ 14313872; 71600, Запорізька обл., Василівський р-н, м. Василівка, а/с №5; ЗОД ПУМБ) почата процедура санації боржника. Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Іщенко Василя Дмитровича - ліцензія АА №719771.
Арбітражний керуючий Іщенко В. Д. , ліцензія АА №719771, 72311, м. Мелітополь, а/с 21, тел./факс: (0619) 42-09-74.

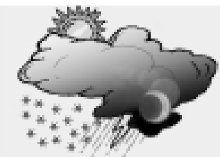
Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) 01.12.2005 р. порушив справ №Б24/266/05 про банкрутство Закритого акціонерного товариства «Дніпросталь» (49069, м. Дніпропетровськ, проспект Кірова, 111-а, код ЄДРПОУ 23363751, розрахунковий рахунок 26000107905001 в КБ «Приватбанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченка Володимира Михайловича (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції серія АБ №116229 від 24.02.2005 р.), поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, буд. 6, кв. 29.
Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.01.2006 р. по справі № Б24/3/06, в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» приватне підприємство «Аді-трейд» (49017, м. Дніпропетровськ, вул. Хулігана Гримау, буд. 5. Код ЄДРПОУ 31508962, п/р 26006116690001 в ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 305299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (49069, м. Дніпропетровськ, а/с № 3925, ліцензія серії АБ № 216778).

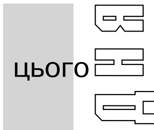
Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) по справі №Б 40/145/04 згідно ухвали від 04.10.2005 р. поновив ліквідаційну процедуру згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відносно приватного підприємства торгово-виробничо-посередницької фірми «Сюрприз», 52400, Дніпропетровська обл., смт. Солоне, вул. Жовтнева, 52, код ЗКПО 24993164, р/р №26006301323 в Солонянські відділення №3002 ВАТ «Державощадбанк», МФО 306373.
Ліквідатором призначено Чикильдіна Олександра Миколайовича, ліцензія АБ №116199 (49000, м. Дніпропетровськ, пров. Токарний, буд. 55, тел.: (056) 770-88-91.
Претензії та вимоги кредиторів приймаються судом і ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПАРНАСик

СЕРЕДА, 18 СІЧНЯ 2006 ■ № 9 (3759)

19 січня **в Україні, крім східної частини, — сніг, мокрий сніг, на півдні сніг з дощем. На решті території без істотних опадів. Очікується подальше похолодання: вночі до 9—14 градусів морозу, місцями до 17—20, вдень до 8—13 морозу. У Сумській, Полтавській, Харківській, Донецькій, Луганській, Дніпропетровській областях уночі до 20—25, подекуди 28—32 морозу, вдень до 13—18**

18 СІЧНЯ

■ **1654 р.** Переяславська рада. ■ **1801 р.** Грузинське царство приєднано до Росії. ■ **1886 р.** Випущено перший в світі автомобіль. ■ **1926 р.** Вийшов на екрани фільм Сергія Ейзенштейна «Броненосець «Потьомкін». Вважається однією з найкращих кінокартин усіх часів і народів. ■ **1966 р.** Помер актор і режисер Гнат Юра. ■ **1966 р.** У Котовську (Одещина) здано в експлуатацію лакофарбовий завод, найбільший тоді в країні. ■ **1974 р.** В СРСР засновано орден Трудової Слави 3 ступенів.

■ **ІЗ ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Нагорода знайшла героїню

На церемонії в Парижі кінозірку Пенелопу Крус було нагороджено Орденом образотворчих мистецтв і словесності. Міністр культури Франції Рено Донадьє де Вабр заявив, що нагорода вручається видатній європейській акторці.

Три роки тому іспанка Пенелопа Крус зіграла роль у французькому фільмі «Фанфан-Тюльпан». Торік кавалерами ордена стали голівудські актори Леонардо ді Капріо, Брюс Уилліс, а також режисер Мартін Скорсезе.

Rammstein викликає до суду канібал

Німецька група Rammstein незабаром може постати перед судом. Герой однієї з найскандальніших пісень групи, що відбуває нині тюремний строк, канібал Армін Майвес подав на музикантів у суд за те, що вони використали його історію для своїх брудних комерційних цілей — причому без жодних церемоній, не спитавши навіть дозволу.

Історію Арміна Майвеса широко висвітлювала німецька преса. Кілька років тому він убив і з'їв хлопця, з яким познайомився через Інтернет. За словами канібала, він зробив це на прохання самої жертви, а коли так — то його не можна судити за убивство. Майвеса було засуджено до тюремного ув'язнення на вісім з половиною років.

— Мені було цікаво зрозуміти, чому він з'їв свою жертву, — сказав 2004 року в одному з інтерв'ю гітарист Rammstein Ріхард Краспе. — Як з'ясувалася,

його мати з самого дитинства перешкоджала спілкуванню сина з однолітками. І йому здавалося: якщо він з'їсть людину, та залишиться з нею назавжди. Нам здалася дуже цікавою ця історія, і ми вирішили зробити з неї пісню.

Термінатор без ліцензії

Поліція Лос-Анджелеса заявляє, що в Арнольда Шварценеггера, котрий днями потрапив разом із сином у аварію, немає посвідчення для водіння мотоцикла.

За словами самого постраждалого, він отримав права ще до переселення з Австрії в США в 1968 році. Потім йому просто не спало на думку переоформити цей документ. Якщо «заслуженому термінаторові» буде пред'явлено обвинувачення в керуванні мотоциклом без необхідного документа, то він може бути оштрафований на суму від $100 до $250.

Арнольд Шварценеггер і його син Патрік дістали багато поранень унаслідок аварії. Самому губернаторові штату Каліфорнія наклали 15 швів тільки на одну губу. Батька і сина врятувало те, що обоє були у шоломах.

Однак «залізний Арні» не має наміру відмовлятися від прогулянок на мотоциклі. За його словами, у акторській кар'єрі траплялося і не таке. Нинішній губернатор часто сам виконував трюки у кіно і «ніколи не дотримувався правил».

Сторінка підготовлена за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів www.subscribe.ru, www.kinomania.ru, www.planet.nl, www.winni-the-pooh.ru та власних кореспондентів.

Вінні-Пуху — 80!

Один із найпопулярніших дитячих книжкових і мультиплікаційних героїв — ведмедик Вінні-Пух — відзначив своє 80-річчя.

Персонаж оповідей Алана Александра Мілна вперше з'явився на сторінках газети «London Evening News» у переддень Різдва 1925 року в оповіданні «Неправильні бджоли». Розповіді про ведмежа і його друзів мали великий успіх, і вже в жовтні 1926 року Мілн видав перший збірник оповідей «Вінні-Пух».

З того часу історії було перекладено більш як на 40 мов. Російською мовою Вінні-Пух заговорив завдяки письменнику і перекладачу Борису Заходеру і Євгенію Леонову, котрий озвучив ведмедика у мультфільмах.

Як сказав Мілн, натхнення для своїх творів він отримував від свого сина Крістофера Робіна, ім'ям якого і названо одного з героїв пригод Вінні-Пуха. У 2006 році компанія «Walt Disney», що володіє авторськими правами на Вінні-Пуха, планує великі урочистості, присвячені ювілею ведмедика.

Фото Віталія ГРАБАРА (УНІАН).

Казкових героїв — ведмежа Вінні-Пуха і тигреня, що з'явилися у Львові, діти відразу полюбили. А допомогли цьому міські ентузіасти, що вирішили підтримати компанію Walt Disney, котра оголосила 2006-й рік ювілейним для Вінні-Пуха. Нагадаємо, що вперше персонажі розповідей Александра Мілна з'явилися в лондонській пресі у переддень Різдва 1925 року.

Криза з коштами, а не з творчістю

У Житомирському облмуздрамтеатрі відбувся «Літературний феєрверк» — свято 40-річчя обласної письменницької організації. Біля її витоків стояло троє: прославлений перекладач Гомера Борис Тен (Микола Хомичевський), тонкий лірик Михайло Клименко і людина незламної долі, майстер психологічної прози Євген Концевич. Він вже понад 50 років прикутий до ліжка, недавно його нагороджено орденом «За мужність». Тепер у рядах НСПУ в області більше тридцяти літераторів, які самі знаходять гроші, щоб друкувати книги. Звичайно, коштів мало, то й тиражі невеликі.

Окрасою вечора стали пісні, написані на вірші тутешніх поетів.

Олексій КАВУН.

Повернення до «Молодої гвардії»

У Луганську прийнято рішення найближчим часом випустити 20 тисяч екземплярів книжки Олександра Фадєєва «Молода гвардія». Обов'язково українською мовою і — перший, «незаідеалогізований» варіант, що найбільш близький до правди. Цю ідею голова Луганської ОДА Геннадій Москаль підтримав після того, як уперше відвідав краснодонський музей «Молода гвардія». Лідер області висловив здивування з приводу того, що за роки незалежності держава не вважала за потрібне видати цю книжку, що могла б відіграти не останню роль у патріотичному вихованні підростаючого покоління. Геннадій Москаль вважає, що видані книжки насамперед треба відправити в усі школи Західної України і сільські бібліотеки, тому що «захист Батьківщини повинен бути однаковим і для сходу, і для заходу». Як відомо, китайці зняли багатосерійний фільм за відомим у Китаї романом Фадєєва.

На Луганщині з 15 по 31 січня (у цей час відбувалися перші розстріли молодогвардійців) по місцевих телеканалах покажуть старий радянський фільм «Молода гвардія».

Алла АНТІПОВА.

■ **ФОТОФАКТ**

Відомий український фотомайстер Василь Пилип'юк презентував у Львові черговий фотоальбом «Я —жінка, я — травинка, я — роса».

На знімку: репродукція з альбому.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 510

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 9

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 203

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos